

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 13.7.2016 r.
COM(2016) 465 final

2016/0222 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania osób ubiegających się o
ochronę międzynarodową (wersja przekształcona)**

UZASADNIENIE

KONTEKST WNIOSKU

- **Kontekst i uzasadnienie wniosku**

Unia Europejska dąży do wypracowania zintegrowanej, zrównoważonej i wszechstronnej polityki migracyjnej opartej na zasadzie solidarności i sprawiedliwym podziale odpowiedzialności, która funkcjonowałaby skutecznie zarówno w spokojnych czasach, jak i podczas kryzysu. Od czasu przyjęcia Europejskiego programu w zakresie migracji¹ Komisja Europejska wdraża środki mające stanowić skuteczną i wszechstronną odpowiedź na natychmiastowe i długoterminowe wyzwania związane z zarządzaniem przepływami migracyjnymi.

Wspólny europejski system azylowy opiera się na zasadach określających państwo członkowskie odpowiedzialne za osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową (w tym za bazy danych daktyloskopijnych) oraz na wspólnych normach dotyczących procedur azylowych i warunków przyjmowania, uznawania i ochrony osób korzystających z ochrony międzynarodowej. Ponadto Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu wspiera państwa członkowskie we wdrażaniu wspólnego europejskiego systemu azylowego.

Poczyniono znaczące postępy w rozwoju wspólnego europejskiego systemu azylowego, nadal jednak istnieją znaczne różnice między państwami członkowskimi w zakresie stosowanych przez nie procedur, warunków przyjmowania zapewnianych osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową, wskaźników przyznawania azylu oraz rodzaju ochrony przyznawanej beneficjentom ochrony międzynarodowej. Rozbieżności te przyczyniają się do wtórnych przepływów migracyjnych, „turystyki azylowej” i czynników przyciągających, prowadząc w konsekwencji do nierównego podziału między państwami członkowskimi odpowiedzialności za udzielenie ochrony potrzebującym osobom.

Duża skala napływu migrantów w ostatnim czasie pokazała, że Europa potrzebuje skutecznego i efektywnego systemu azylowego, zdolnego zapewnić sprawiedliwy i zrównoważony podział odpowiedzialności między państwami członkowskimi, odpowiednie i godne warunki przyjmowania w całej UE, szybkie i wydajne rozpatrywanie wniosków o azyl złożonych w UE oraz rzetelne podejmowanie decyzji, tak aby osoby wymagające ochrony międzynarodowej mogły ją rzeczywiście uzyskać. Jednocześnie UE musi się zająć kwestią nielegalnych i niebezpiecznych ruchów migracyjnych oraz położyć kres działalności przemytników. W tym celu należy – z jednej strony – szybko rozpatrywać wnioski o udzielenie azylu złożone przez osoby nieuprawnione do ochrony, a następnie szybko zwracać takie osoby do kraju pochodzenia. Z drugiej strony należy zapewnić bezpieczne i legalne sposoby migracji z państw trzecich do UE tym osobom, które wymagają ochrony. Jest to również jedna z kwestii szerszej współpracy z kluczowymi państwami pochodzenia i tranzytu.

W dniu 6 kwietnia 2016 r. w swoim komunikacie pt.: „W kierunku reformy wspólnego europejskiego systemu azylowego i zwiększenia liczby legalnych sposobów migracji do Europy”² Komisja określiła priorytety reformy strukturalnej unijnych ram w dziedzinie

¹ COM(2015) 240 final.

² COM(2016) 197 final.

migracji i azylu. W komunikacie tym Komisja wskazała działania, jakie należy podjąć w celu stworzenia bardziej humanitarnej, sprawiedliwszej i skuteczniejszej europejskiej polityki azylowej, jak również lepszego zarządzania polityką dotyczącą legalnej migracji.

W dniu 4 maja 2016 r. Komisja przedstawiła pierwsze wnioski legislacyjne służące zreformowaniu wspólnego europejskiego systemu azylowego oraz umożliwiające realizację trzech priorytetów określonych w komunikacie, a mianowicie: ustanowienia zrównoważonego i sprawiedliwego systemu dublińskiego ustalania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl³, wzmocnienia systemu Eurodac w celu lepszego monitorowania wtórnych przepływów oraz zwalczania nielegalnej migracji⁴; a także utworzenia prawdziwej Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu, aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie europejskiego systemu azylowego⁵.

Wspomniane wnioski stanowiły pierwsze elementy reformy strukturalnej wspólnego europejskiego systemu azylowego.

Wraz z drugim pakietem wniosków Komisja finalizuje reformę wspólnego europejskiego systemu azylowego. Pakiet ten zawiera cztery dodatkowe wnioski: wniosek dotyczący zastąpienia dyrektywy w sprawie procedur azylowych rozporządzeniem⁶, które ma na celu harmonizację zróżnicowanych ustaleń proceduralnych we wszystkich państwach członkowskich oraz stworzenie prawdziwej wspólnej procedury; wniosek dotyczący zastąpienia obecnej dyrektywy w sprawie kwalifikowania⁷ rozporządzeniem⁸ ustanawiającym jednolite normy dotyczące uznawania osób wymagających ochrony oraz praw zapewnianych osobom korzystającym z ochrony międzynarodowej, jak również wniosek zmieniający dyrektywę w sprawie warunków przyjmowania⁹ mający na celu dalszą harmonizację warunków przyjmowania w UE, zwiększenie możliwości integracji osób ubiegających się o ochronę międzynarodową oraz ograniczenie wtórnych przepływów. W związku ze zobowiązaniem do zwiększenia liczby legalnych sposobów migracji do UE, podjętym dnia 6 kwietnia 2016 r., Komisja proponuje ponadto uporządkowane unijne ramy przesiedleń, które umożliwią bardziej ustrukturyzowane podejście do ochrony międzynarodowej na terenie UE i zapewnią uporządkowane i bezpieczne szlaki do UE osobom wymagającym ochrony międzynarodowej, co pozwoli na stopniową eliminację czynników zachęcających do nielegalnej migracji¹⁰.

Wspomniane wnioski legislacyjne stanowią zasadniczy element kompleksowej reformy wspólnego europejskiego systemu azylowego i są ze sobą ściśle powiązane. Wnioski legislacyjne przedstawione na obecnym – drugim – etapie reformy dorobku w zakresie prawa azylowego obejmują wszystkie elementy niezbędne do wdrożenia silnego, spójnego i zintegrowanego wspólnego europejskiego systemu azylowego opartego na wspólnych, zharmonizowanych zasadach gwarantujących zarówno skuteczność, jak i odpowiednią ochronę, oraz zgodnych z konwencją genewską.

³ COM(2016) 270 final.

⁴ COM(2016) 272 final.

⁵ COM(2016) 271 final.

⁶ Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 60.

⁷ Dz.U. L 337 z 20.12.2011, s. 9.

⁸ Dz.U. [...], [...], s. [...].

⁹ Dz.U. [...], [...], s. [...].

¹⁰ Dz.U. [...], [...], s. [...].

Wypracowywany obecnie wspólny europejski system azylowy jest skuteczny i zapewnia odpowiednią ochronę. Ma przy tym na celu zagwarantowanie pełnej zbieżności pomiędzy krajowymi systemami azylowymi. Jednocześnie zniechęca migrantów do wtórnego przemieszczania się, wzmacnia wzajemne zaufanie między państwami członkowskimi oraz zasadniczo prowadzi do prawidłowego funkcjonowania systemu dublińskiego.

System ten gwarantuje, że osoby ubiegające się o azyl będą traktowane w sprawiedliwy i odpowiedni sposób, bez względu na swoje miejsce pobytu na terenie UE. Przewidziano w nim narzędzia niezbędne do zapewnienia szybkiej identyfikacji osób rzeczywiście wymagających ochrony międzynarodowej oraz umożliwiające powrót osób, które jej nie wymagają. Jest to system, który służy osobom w najtrudniejszej sytuacji, a jednocześnie jest rygorystyczny wobec ewentualnych nadużyć. Gwarantuje przy tym pełne poszanowanie praw podstawowych. Jest to wreszcie wspólny system, który jest opłacalny i wystarczająco elastyczny, by dostosować się do złożonych wyzwań, jakim państwa członkowskie muszą stawiać czoła w tej dziedzinie.

Cele niniejszego wniosku

W ramach obecnego drugiego etapu reform polityki azylowej Komisja proponuje wersję przekształconą dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową¹¹

Dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania przewiduje minimalną harmonizację norm dotyczących przyjmowania osób ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej w UE. Warunki przyjmowania w poszczególnych państwach członkowskich nadal jednak znacznie się od siebie różnią zarówno pod względem sposobu działania systemu przyjmowania, jak i norm zapewnianych takim osobom.

Kryzys migracyjny obnażył potrzebę zapewnienia bardziej spójnych warunków przyjmowania w całej UE oraz konieczność lepszego radzenia sobie przez państwa członkowskie z nieproporcjonalną liczbą migrantów. Warunki przyjmowania proponowane przez poszczególne państwa członkowskie bardzo od siebie odbiegają. W niektórych państwach członkowskich niezmiennie występują problemy z przestrzeganiem warunków przyjmowania niezbędnych do zapewnienia godnego traktowania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, natomiast inne państwa członkowskie stwarzają bardziej dogodne warunki. Taka sytuacja przyczynia się do wtórnych przepływów i presji wywieranej na niektóre państwa członkowskie.

W związku z powyższym cele niniejszego wniosku są następujące:

- (1) **Dalsza harmonizacja warunków przyjmowania w UE** Zagwarantuje to nie tylko godne traktowanie w całej UE osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, w poszanowaniu praw podstawowych i praw dziecka, również w państwach członkowskich, w których notorycznie występują problemy z zapewnieniem takiego godnego traktowania, ale również ograniczy czynniki związane z warunkami przyjmowania zachęcające te osoby do przemieszczania się niezgodnie z prawem do UE i na terenie UE, zwłaszcza do państw członkowskich, które oferują zasadniczo

¹¹ Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 96.

dobrych warunków przyjmowania. Harmonizacja przyczyni się także do bardziej sprawiedliwego rozmieszczenia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową między państwa członkowskie. Nastąpi to przede wszystkim przez zobligowanie państw członkowskich do uwzględniania norm i wskaźników operacyjnych dotyczących warunków przyjmowania, opracowanych na poziomie UE, a także przez zobowiązanie ich do przygotowania planów awaryjnych, by zapewnić odpowiednie przyjmowanie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, w przypadku gdy państwa członkowskie borykają się z nieproporcjonalną liczbą takich osób.

- (2) **Ograniczenie czynników zachęcających do wtórnego przemieszczania się** By zapewnić prawidłowe zarządzanie przepływami migracyjnymi, ułatwić określanie odpowiedzialnych państw członkowskich i zapobiegać wtórnym przepływowi, zasadnicze znaczenie ma, by osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową pozostały na terenie państwa członkowskiego, które za nie odpowiada, i by nie dopuszczały się ucieczki. To zobowiązanie nałożone na osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową jest określone w proponowanej reformie rozporządzenia dublińskiego. Wprowadzenie bardziej ukierunkowanych ograniczeń dotyczących swobody przemieszczania się osób ubiegających się o ochronę międzynarodową i surowych konsekwencji w przypadku nieprzestrzegania tych ograniczeń przyczynią się do bardziej skutecznego monitorowania miejsca przebywania tych osób. Dalsza harmonizacja możliwości przypisania konkretnego miejsca pobytu osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową, nakładania obowiązku zgłaszania się do właściwych organów i zapewnienia materialnych warunków przyjmowania wyłącznie w naturze jest również niezbędna do stworzenia takim osobom bardziej przewidywalnej sytuacji, do zagwarantowania, że los każdej z tych osób jest znany niezależnie od tego, w jakim państwie członkowskim przebywają, i do powstrzymania ich przed ucieczką. Dotyczy to zwłaszcza trzech sytuacji, tj. gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową: nie wystąpiła z wnioskiem o taką ochronę w państwie członkowskim pierwszego nielegalnego wjazdu lub legalnego wjazdu; uciekła z państwa członkowskiego, w którym ma obowiązek przebywać, oraz została odesłana do państwa członkowskiego, w którym ma obowiązek przebywać, po ucieczce do innego państwa członkowskiego.
- (3) **Zwiększenie samowystarczalności osób ubiegających się o ochronę międzynarodową i możliwości ich integracji** Z wyjątkiem tych osób, których wnioski mogą zostać odrzucone, osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową należy w miarę szybko pozwolić na pracę i zarabianie własnych pieniędzy, nawet w okresie rozpatrywania ich wniosków. Pomaga to zmniejszyć ich zależność i otwiera większe możliwości ostatecznej integracji tych, którzy w końcu uzyskają ochronę. Dlatego termin uzyskania dostępu do zatrudnienia powinien być skrócony z nie później niż dziewięciu miesięcy do nie później niż sześciu miesięcy od daty złożenia wniosku. Zrównuje to termin uzyskania przez osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową dostępu do zatrudnienia z czasem trwania procedury badania zasadności wniosków. Państwa członkowskie zachęca się także do przyznania dostępu do zatrudnienia nie później niż trzy miesiące od daty złożenia wniosku, w przypadku gdy taki wniosek wydaje się być odpowiednio uzasadniony. Dostęp do zatrudnienia powinien być całkowicie zgodny z normami na rynku pracy, co powinno również pomóc uniknąć zakłóceń na tym rynku. Dalsze zmniejszenie obecnych dużych różnic między zasadami dostępu do zatrudnienia obowiązującymi w poszczególnych państwach członkowskich także odgrywa ważną rolę w ukrócaniu zjawiska polegającego na składaniu wielu wniosków o udzielenie azylu w różnych

krajach, co jest związane z szukaniem zatrudnienia, oraz ograniczaniu czynników zachęcających do wtórnego przemieszczania się.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tym obszarze polityki**

Niniejszy wniosek w sprawie wersji przekształconej dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania jest w pełni zgodny z pierwszymi wnioskami w sprawie reformy wspólnego europejskiego systemu azylowego przedstawionymi dnia 4 maja 2016 r., z wnioskami dotyczącymi reformy dyrektyw w sprawie procedur udzielania azylu i w sprawie kwalifikowania, która to reforma przewidywałaby ich przekształcenie w rozporządzenia, a także z wnioskiem w sprawie uporządkowanych unijnych ram przesiedleń.

Zgodnie z wnioskiem Komisji w sprawie wersji przekształconej rozporządzenia Dublin III, gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie przebywa w państwie członkowskim, w którym ma obowiązek przebywać, taka osoba nie powinna być uprawniona do korzystania ze wszystkich materialnych warunków przyjmowania przewidzianych w niniejszej dyrektywie. W ten sposób wniosek dubliński wpływa na stosowanie dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania i konieczne są odpowiednie zmiany do niniejszej dyrektywy, które zaproponowano.

Wniosek Komisji w sprawie wersji przekształconej rozporządzenia Dublin III odnosi się również do faktu, że wszystkie osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, niezależnie od tego gdzie przebywają, mają prawo do opieki zdrowotnej w nagłych wypadkach. W praktyce państwa członkowskie zazwyczaj wychodzą z założenia, że podstawowe leczenie chorób, w tym poważnych zaburzeń psychicznych, co gwarantuje dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania, odnosi się do pojęcia „opieki zdrowotnej w nagłych wypadkach”. W związku z powyższym niniejszy wniosek jest w pełni zgodny z wnioskiem Komisji w sprawie wersji przekształconej rozporządzenia Dublin III.

Na podstawie prac rozpoczętych już przez Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO) Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu będzie monitorować i oceniać systemy azylowe i systemy przyjmowania państw członkowskich.

Wniosek w sprawie wersji przekształconej dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania zapewni dostępność osób ubiegających się o azyl w trakcie całej procedury azylowej, tak by zagwarantować terminową i skuteczną ocenę ich wniosków, i tym samym przyczyni się do skutecznego wdrożenia proponowanych rozporządzeń w sprawie procedur azylowych i kwalifikowania.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejszy wniosek jest spójny z kompleksową długoterminową strategią na rzecz lepszego zarządzania migracją, określoną przez Komisję w Europejskim programie w zakresie migracji¹², w którym przełożono wytyczne polityczne przewodniczącego Komisji Jean-Claude’a Junckera na zestaw spójnych i wzajemnie się umacniających inicjatyw opartych na czterech filarach. Filary te obejmują ograniczanie zachęt do nielegalnej migracji, zabezpieczenie granic zewnętrznych Unii i ratowanie życia ludzkiego, a także silną politykę azylową oraz nową politykę dotyczącą legalnej migracji.

¹² COM(2015) 240 final.

Niniejszy wniosek, który w dalszym stopniu wdraża Europejski program w zakresie migracji i realizuje jego cel polegający na wzmocnieniu polityki azylowej Unii, powinien być postrzegany jako element szerzej zakrojonej polityki na szczeblu UE zmierzającej do zbudowania na przyszłość solidnego i skutecznego systemu zrównoważonego zarządzania migracjami, który jest sprawiedliwy dla społeczności przyjmujących i obywateli unijnych, a także dla obywateli państw trzecich oraz państw pochodzenia i tranzytu.

PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Niniejszy wniosek przekształca dyrektywę w sprawie warunków przyjmowania i dlatego powinien zostać przyjęty na tej samej podstawie prawnej, tj. na podstawie art. 78 akapit drugi lit. f) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą.

- **Zmienna geometria**

Zgodnie z Protokołem nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, który to protokół jest załączony do Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i TFUE, Zjednoczone Królestwo i Irlandia mogą zdecydować o uczestniczeniu w przyjęciu i stosowaniu środków ustanawiających wspólny europejski system azylowy.

W tym kontekście Zjednoczone Królestwo zgłosiło swoją chęć uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu dyrektywy 2003/9/WE oraz o swojej decyzji o nieuczestniczeniu w przyjęciu dyrektywy 2013/33/UE. Irlandia postanowiła nie uczestniczyć w przyjęciu dyrektywy 2003/9/WE ani dyrektywy 2013/33/UE. W konsekwencji przepisy dyrektywy 2003/9/WE mają zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa, natomiast obecna dyrektywa nie ma zastosowania ani do Zjednoczonego Królestwa ani do Irlandii.

Stanowisko Zjednoczonego Królestwa i Irlandii dotyczące poprzednich dyrektyw nie ma wpływu na ich ewentualne uczestniczenie w przyjęciu i stosowaniu nowej dyrektywy. Decyzja w sprawie uczestniczenia Zjednoczonego Królestwa i Irlandii zapadnie w toku negocjacji i zgodnie z Protokołem nr 21, o którym mowa powyżej.

Zgodnie z Protokołem nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i TFUE, Dania nie jest związana przepisami dyrektywy 2003/9/WE ani dyrektywy 2013/33/UE ani ich nie stosuje.

- **Pomocniczość**

Pomimo osiągnięcia ważnego poziomu harmonizacji w drodze przyjęcia dyrektyw 2003/9/WE i 2013/33/UE, warunki przyjmowania wciąż nadal się różnią w poszczególnych państwach członkowskich. Wyraźne rozbieżności, jeśli chodzi o warunki przyjmowania w państwach członkowskich, oraz brak norm operacyjnych dotyczących godnego traktowania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową przyczyniają się do związanych z warunkami przyjmowania „turystyki azylowej” i wtórnych przepływów tych osób na terytorium UE, a także wywierają presję na niektóre państwa członkowskie. Bardziej wyrównane normy przyjmowania ustalone na odpowiednim poziomie we wszystkich państwach członkowskich przyczynią się do bardziej godnego traktowania i bardziej

sprawiedliwego rozmieszczenia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w całej UE. Konieczne zatem są dalsze działania UE mające zapewnić dostateczny poziom harmonizacji, aby osiągnąć wyznaczone cele.

- **Proporcjonalność**

Proponowane zmiany do dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania są ograniczone i ukierunkowane na osiągnięcie celów, jakimi są zapewnienie osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową godnego traktowania w całej UE, z poszanowaniem praw podstawowych i praw dziecka, oraz ograniczenie czynników – związanych z warunkami przyjmowania i integracją – zachęcających migrantów do nielegalnego przemieszczania się do UE i na terenie UE, jednocześnie biorąc pod uwagę bardzo różne warunki społeczne i ekonomiczne w państwach członkowskich.

Zmiany do dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania proponowane są wyłącznie w obszarach, w których dalsza harmonizacja wywrze znaczny wpływ, takich jak przepisy dotyczące norm w zakresie materialnych warunków przyjmowania, środki mające zagwarantować, że osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową pozostaną dostępne dla właściwych organów i nie dopuszczą się ucieczki, a także prawa i obowiązki odnoszące się do skutecznej integracji tych osób w społecznościach przyjmujących w państwach członkowskich.

We wniosku wyjaśniono, że we wszystkich przypadkach, w których państwa członkowskie decydują się na ograniczenie osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową swobody przemieszczania się, umieszczenie jej w ośrodku detencyjnym lub zobowiązanie jej do pokrycia w całości lub w części kosztów materialnych warunków przyjmowania, państwo członkowskie musi wziąć pod uwagę położenie danej osoby, w tym wszelkie szczególne potrzeby związane z warunkami przyjmowania, oraz zasadę proporcjonalności.

- **Wybór instrumentu**

Wersję przekształconą dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania wraz z rozszerzonym mandatem dla Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu uprawniającym ją do promowania jednolitego wdrożenia norm przyjmowania uważa się za wystarczającą do osiągnięcia celów, jakimi są dalsza harmonizacja warunków przyjmowania w państwach członkowskich i możliwości integracji osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, a także ograniczenie czynników – związanych z warunkami przyjmowania – zachęcających migrantów do nielegalnego przemieszczania się do UE i na terytorium UE. Zważywszy na obecne znacznie odbiegające od siebie warunki społeczne i ekonomiczne w państwach członkowskich, nie uważa się, by pełna harmonizacja warunków przyjmowania w państwach członkowskich była wykonalna bądź pożądana.

WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

• Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Wydając komunikat z dnia 6 kwietnia 2016 r., zatytułowany „W kierunku reformy wspólnego europejskiego systemu azylowego i zwiększenia liczby legalnych sposobów migracji do Europy”, Komisja zainicjowała szeroko zakrojoną debatę. Od chwili jego przyjęcia nastąpiła wymiana poglądów na temat inicjatyw proponowanych w tym komunikacie zarówno w Parlamencie Europejskim (w komisji LIBE dnia 21 kwietnia 2016 r.), jak i w Radzie. Komunikat był również szeroko omawiany przez partnerów społecznych, wyspecjalizowane organizacje pozarządowe, organizacje międzyrządowe i inne zainteresowane strony.

W maju 2016 r. Komisja podjęła konsultacje z państwami członkowskimi i innymi zainteresowanymi stronami (w tym organizacjami pozarządowymi takimi jak Biuro UNHCR) w sprawie swoich głównych propozycji reformy, określonych w dokumencie konsultacyjnym. W czerwcu 2016 r. Komisja wzięła również udział w nieformalnej wymianie poglądów z Parlamentem Europejskim. Wszystkie strony biorące udział w konsultacjach mogły przedstawić swoje pisemne uwagi. Główne wyniki tych ukierunkowanych konsultacji z zainteresowanymi stronami można podsumować następująco:

- **Dalsza harmonizacja warunków przyjmowania w UE:** Większość państw członkowskich opowiedziała się za dalszą harmonizacją warunków przyjmowania w UE. Niektóre zainteresowane strony biorące udział w konsultacjach, w tym część przedstawicieli Parlamentu Europejskiego, nieufnie podeszły jednak do dalszej harmonizacji, uważając, że może ona prowadzić do niezamierzonego obniżenia norm przyjmowania, i zwróciły uwagę na konieczność poszanowania praw podstawowych i zobowiązań międzynarodowych. Wszystkie zainteresowane strony były zgodne co do tego, że należy pozwolić państwom członkowskim na zapewnianie osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową bardziej korzystnych warunków niż te przewidziane w dyrektywie w sprawie warunków przyjmowania. Szczególnym wyzwaniem, jakie stwierdzono, był niejednoznaczny termin „godny poziom życia” użyty w dyrektywie w sprawie warunków przyjmowania. Pod tym względem normy i wskaźniki operacyjne dotyczące warunków przyjmowania w UE, które EASO zaczął opracowywać z inicjatywy Komisji, zyskały szerokie poparcie, wraz z potrzebą dalszego monitorowania, wykonania i planowania awaryjnego.
- **Ograniczenie związanych z warunkami przyjmowania czynników zachęcających do wtórnych przepływów:** Państwa członkowskie były zasadniczo pozytywnie nastawione do idei bardziej zharmonizowanego podejścia do środków takich jak ograniczenia swobody przemieszczania się osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w celu zapewnienia, że osoby te pozostaną dostępne dla właściwych organów i nie dopuszczą się ucieczki. Chociaż wiele państw członkowskich zgodziło się, że warunkiem zapewnienia materialnych warunków przyjmowania powinien być pobyt w państwie członkowskim, w którym dana osoba ma obowiązek przebywać, państwa członkowskie były już mniej zgodne co do kwestii, czy materialne warunki przyjmowania powinny w pewnych okolicznościach być zapewnione wyłącznie w naturze. Inne zainteresowane strony, w tym niektórzy przedstawiciele Parlamentu Europejskiego, kwestionowali użyteczność takich środków i uważali, że czynniki zachęcające osoby ubiegające się o ochronę

międzynarodową do pozostania stanowiłyby bardziej skuteczny sposób zapewnienia osiągnięcia takiego samego celu (np. łączenie rodzin, dostęp do zatrudnienia itp.).

- **Zwiększenie możliwości integracji osób ubiegających się o ochronę międzynarodową:** Wiele zainteresowanych stron, w tym państwa członkowskie i przedstawiciele Parlamentu Europejskiego, wyraziło zgodny pogląd, że warto byłoby zweryfikować przepisy dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania mówiące o warunkach przyznania osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową dostępu do zatrudnienia jako sposobu na zwiększenie szans na integrację tych osób. Niektóre państwa członkowskie miały ostatnio pozytywne doświadczenia związane ze skróceniem terminów dostępu do zatrudnienia. Zdaniem niektórych zainteresowanych stron harmonizacja i skrócenie terminów dostępu do zatrudnienia ma znaczenie, lecz nie należy przeceniać ich skutków, gdyż istnieją inne istotne przeszkody w skutecznym dostępie do zatrudnienia (m.in. uznawanie kwalifikacji, zwłaszcza w przypadku osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które nie posiadają dokumentów).
- **Unijna wartość odniesienia dotycząca ustalania poziomu wsparcia finansowego dla osób ubiegających się o ochronę międzynarodową:** Większość zainteresowanych stron wahała się, czy zgodzić się na wprowadzenie wspólnej unijnej wartości odniesienia służącej do ustalania poziomu wsparcia finansowego dla osób ubiegających się o ochronę międzynarodową. Niemniej jednak taka propozycja została poddana dokładnej analizie. Stwierdzono, że nie jest możliwe wprowadzenie takiej wspólnej wartości odniesienia, głównie z następujących powodów: a) większość państw członkowskich nie zapewnia materialnych warunków przyjmowania wyłącznie w formie wsparcia finansowego, gdyż wolą one zapewniać warunki przyjmowania w naturze lub w formie mieszanej, łączącej wsparcie finansowe i świadczenia w naturze i wsparcie finansowe oraz b) wsparcie finansowe, które jest obecnie zapewniane osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową, w większości przypadków wynosi znacznie poniżej wszelkich możliwych wartości odniesienia lub analizowanych progów (próg zagrożenia ubóstwem, próg pogłębionej deprywacji materialnej oraz próg minimalnych dochodów). Harmonizacja poziomu wsparcia wiązałaby się zatem z podniesieniem tego poziomu w wielu państwach członkowskich, w niektórych przypadkach w bardzo znacznym stopniu, zwłaszcza w tych państwach członkowskich, które już oferują porównywalnie wysoki poziom wsparcia, oraz mogłaby w niektórych przypadkach sprawić, że osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową mogłyby liczyć na bardziej korzystne traktowanie niż obywatele państw członkowskich, którzy cierpią ubóstwo lub z innych powodów znajdują się w trudnej sytuacji ekonomicznej.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Europejskiemu Urzędowi Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO) powierzono zadanie polegające na opracowaniu norm i wskaźników operacyjnych dotyczących warunków przyjmowania. Wnioskuje się, by państwa członkowskie uwzględniły takie normy i wskaźniki operacyjne przy wdrażaniu odnośnych mechanizmów mających zapewnić odpowiednie wytyczne, monitorowanie i kontrolę warunków przyjmowania. Do celów opracowania wspomnianych norm i wskaźników operacyjnych wiosną 2016 r. EASO dokonało analizy warunków przyjmowania na podstawie przekazanych przez państwa członkowskie szczegółowych informacji na temat stosowanego przez nie podejścia do zapewnienia warunków przyjmowania. W efekcie sporządzono sprawozdanie, które zawierało dane

dostarczone przez 26 państw członkowskich i państw stowarzyszonych¹³ i które posłużyło do opracowania niniejszego wniosku. Odnośne wyniki sprawozdania można podsumować następująco:

- **Dalsza harmonizacja warunków przyjmowania w UE:** Państwa członkowskie bardzo różnie definiują materialne warunki przyjmowania: niektóre stosują wąską definicję, inne natomiast przez to pojęcie rozumieją warunki znacznie wykraczające poza dyrektywę w sprawie warunków przyjmowania, w tym zapewnianie artykułów higienicznych. Większość państw członkowskich łączy różne formy materialnych warunków przyjmowania: zarówno te w naturze, jak i w formie świadczeń finansowych lub talonów. W niektórych państwach członkowskich materialne warunki przyjmowania zapewniane są wyłącznie w naturze. Formy świadczenia materialnych warunków przyjmowania różnią się w zależności od tego, co się zapewnia (zakwaterowanie, wyżywienie, odzież itp.) lub komu (osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową ze szczególnymi potrzebami związanymi z warunkami przyjmowania i na etapie procedury azylowej).
- **Ograniczenie związanych z warunkami przyjmowania czynników zachęcających do wtórnych przepływów:** Większość państw członkowskich nie ogranicza przemieszczania się osób ubiegających się o ochronę międzynarodową do wyznaczonych obszarów, lecz zezwala im na swobodne poruszanie się na swoim terytorium. Szereg państw członkowskich wyznacza jednak takim osobom konkretne miejsce pobytu, co zazwyczaj ma na celu zorganizowanie systemu przyjmowania w danym państwie. Państwa te biorą przeważnie pod uwagę wielkość populacji, sytuację społeczną i ekonomiczną, zdolność ośrodków recepcyjnych lub potrzeby poszczególnych osób ubiegających się o ochronę międzynarodową. Większość państw członkowskich uzależnia świadczenie materialnych warunków przyjmowania od pobytu takich osób w konkretnym miejscu, z reguły ograniczając świadczenie materialnych warunków przyjmowania do ośrodków recepcyjnych. Państwa członkowskie często stosują również obowiązek zgłaszania się do właściwych organów w celu monitorowania, gdzie przebywają osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową. Wspomniany obowiązek zgłaszania się wprowadza się zarówno wtedy, gdy osoby te przebywają w wyznaczonym ośrodku recepcyjnym, jak i wówczas gdy mają prywatne miejsce zakwaterowania. Praktyki i przyczyny ograniczania lub cofania materialnych warunków przyjmowania również znacznie się różnią w poszczególnych państwach członkowskich. Jedną z najczęstszych przyczyn ograniczania lub cofania materialnych warunków przyjmowania jest fakt, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową opuściła swoje miejsce pobytu.
- **Zwiększenie możliwości integracji osób ubiegających się o ochronę międzynarodową:** Prawie wszystkie państwa członkowskie zapewniają osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową dostęp do zatrudnienia w czasie trwania procedury azylowej. Państwa członkowskie stosują jednak bardzo różne okresy, po których zapewniony jest dostęp do zatrudnienia (w jednych państwach członkowskich taki okres wynosi jeden miesiąc, z kolei w innych dziewięć miesięcy). Większość państw członkowskich nie stosuje żadnych konkretnych ograniczeń w dostępie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową do zatrudnienia. Jedynie kilka państw członkowskich stosuje test rynku pracy.

¹³

Belgia, Bułgaria, Szwajcaria, Republika Czeska, Irlandia, Grecja, Hiszpania, Francja, Chorwacja, Włochy, Cypr, Łotwa, Litwa, Luksemburg, Węgry, Malta, Niemcy, Norwegia, Austria, Polska, Portugalia, Rumunia, Słowenia, Słowacja, Finlandia, i Szwecja.

Ponadto od momentu przyjęcia dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania w 2013 r. Komisja zorganizowała serię posiedzeń komitetu kontaktowego, na których dyskutowano z ekspertami państw członkowskich na temat problemów, z jakimi borykają się w kontekście transpozycji do prawa krajowego i wdrożenia tej dyrektywy. Konkluzje przyjęte na posiedzeniach komitetu kontaktowego zostały również uwzględnione w bieżącym wniosku.

• Prawa

Niniejszy wniosek został objęty szczegółową analizą mającą zapewnić, że jego przepisy są w pełni zgodne z prawami podstawowymi i ogólnymi zasadami prawa Unii, które przewidziano w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej i które również wynikają z obowiązków przewidzianych w prawie międzynarodowym.

We wnioskowanych zmianach do dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania zwraca się szczególną uwagę na zobowiązanie państw członkowskich do uwzględniania norm i wskaźników operacyjnych dotyczących warunków przyjmowania, opracowanych na poziomie UE, w trakcie monitorowania i kontrolowania swoich systemów przyjmowania. Niniejszy wniosek precyzuje ponadto, że osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową są w każdych okolicznościach uprawnione do opieki zdrowotnej w ramach dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania oraz do godnych warunków życia.

We wniosku zapewnia się, by warunki przyjmowania były dostosowane do specyficznej sytuacji małoletnich, zarówno tych bez opieki, jak i tych pozostających z rodzinami, z należyтым uwzględnieniem ich bezpieczeństwa, opieki materialnej i emocjonalnej, a także świadczone w sposób sprzyjający ich ogólnemu rozwojowi. Wniosek uwzględnia również zobowiązania państw członkowskich na mocy Konwencji Rady Europy w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencja stambulska)¹⁴.

Zasadę niedyskryminacji egzekwuje się przez zobowiązanie państw członkowskich do traktowania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, którym udzielono dostępu do zatrudnienia, na równi z obywatelami tych państw członkowskich w odniesieniu do warunków pracy, wolności stowarzyszania i zrzeszania się, kształcenia i szkoleń zawodowych, uznawania kwalifikacji zawodowych oraz zabezpieczenia społecznego.

We wniosku podkreśla się konieczność, by oceniając zasoby osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, wymagając od niej pokrycia w całości lub w części kosztu materialnych warunków przyjmowania lub prosząc taką osobę o zwrot, państwa członkowskie przestrzegały zasady proporcjonalności, uwzględniały indywidualne zachowanie i szczególną sytuację danej osoby oraz potrzebę poszanowania jej godności lub integralności osobistej, w tym jej szczególne potrzeby w zakresie przyjmowania.

Wszystkie decyzje ograniczające swobodę przemieszczania się osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową należy podejmować w sposób obiektywny i bezstronny, na podstawie indywidualnego zachowania i szczególnego położenia danej osoby, w należyтым poszanowaniu zasady proporcjonalności. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową

¹⁴ W celu zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony kobietom, które doznały przemocy ze względu na płeć, i w świetle wniosków Komisji w sprawie decyzji Rady dotyczącej podpisania i zawarcia konwencji stambulskiej, przy interpretacji i stosowaniu niniejszej dyrektywy należy przyjąć podejście uwzględniające kwestie płci.

musi zostać natychmiast poinformowana w formie pisemnej, w języku, który jest dla niej zrozumiały lub co do którego można zasadnie przypuszczać, że jest dla niej zrozumiały, o przyjęciu takiej decyzji, jej uzasadnieniu i procedurach zaskarżenia tej decyzji.

Zatrzymanie na mocy dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania jest nadal uzasadnione wyłącznie wówczas, gdy jest konieczne i dochodzi do niego na podstawie indywidualnej oceny każdego przypadku, i jeśli nie można skutecznie zastosować łagodniejszych środków przymusu. Wszystkie gwarancje dotyczące zatrzymania, przewidziane już w bieżącej dyrektywie, pozostają bez zmian. Należy szczególnie zadbać o to, by okres zatrzymania w każdym przypadku był proporcjonalny i by zatrzymanie zakończyło się w momencie ustania przesłanek obowiązujących na mocy dyrektywy. Wniosek jest również zgodny z art. 6 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, interpretowanego w świetle art. 5 europejskiej konwencji praw człowieka i stosownego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. W zastosowaniu art. 37 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka zasadniczo nie należy zatrzymywać osób małoletnich.

WPLYW NA BUDŻET

Niniejszy wniosek nie pociąga ze sobą obciążenia finansowego ani administracyjnego dla Unii. Nie ma on zatem wpływu finansowego na budżet Unii.

ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Komisja przedstawia sprawozdania ze stosowania niniejszej dyrektywy Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w terminie trzech lat od daty jej wejścia w życie i co pięć lat po tym terminie oraz proponuje konieczne zmiany. Państwa członkowskie przekazują Komisji niezbędne informacje, tak aby Komisja mogła wywiązać się ze swojego obowiązku sprawozdawczego.

Zgodnie z wnioskiem Komisji dotyczącym rozporządzenia w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu Agencja ta będzie także monitorowała i oceniała systemy azylowe i systemy przyjmowania w państwach członkowskich.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Objaśnienia podawane są tylko w odniesieniu do przepisów, do których niniejszy wniosek wprowadza zmiany.

1. **Dalsza harmonizacja warunków przyjmowania w UE**

- **Zakres:** Dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania zasadniczo nadal ma zastosowanie do wszystkich obywateli państw trzecich i bezpaństwowców, którzy występują z wnioskiem o ochronę międzynarodową na terytorium dowolnego państwa członkowskiego, pod warunkiem że zezwala się im jako osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową na pozostanie na tym terytorium, od momentu złożenia wniosku.

Wprowadza się wyjątek w przypadku, gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nielegalnie przebywa w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którym ma obowiązek przebywać. W takiej sytuacji osobie tej nie przysługują materialne warunki przyjmowania, nauka szkolna i edukacja dla osób nieletnich, ani też zatrudnienie i szkolenie zawodowe. Wniosek precyzuje, że osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową będą jednak zawsze miały prawo do opieki zdrowotnej i **godnego poziomu życia**, zgodnie z prawami podstawowymi, który gwarantuje im utrzymanie i zaspokojenie podstawowych potrzeb, zarówno pod względem bezpieczeństwa fizycznego, godności, jak i relacji międzyludzkich (art. 17a). By zapewnić poszanowanie podstawowych praw dziecka, państwa członkowskie powinny jednak zapewnić osobom nieletnim dostęp do odpowiednich zajęć edukacyjnych do czasu przekazania ich do odpowiedzialnego państwa członkowskiego.

- Wniosek precyzuje, że prawo do godnego traktowania ma zastosowanie także w przypadkach, gdy państwo członkowskie, w należycie uzasadnionych przypadkach, **w drodze wyjątku stosuje inne standardy** dotyczące materialnych warunków przyjmowania niż te wymagane w dyrektywie w sprawie warunków przyjmowania. We wniosku wprowadzono także wymóg, by państwa członkowskie informowały Komisję i Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu o tym, że stosują takie wyjątkowe środki, i o ustaniu takich środków (art. 17 ust. 9).
- Rozszerza się **definicję członków rodziny**, tak by obejmowała ona więzi rodzinne powstałe po opuszczeniu kraju pochodzenia, ale przed przybyciem na terytorium państwa członkowskiego (art. 2 ust. 3). Odzwierciedla to realia związane z dzisiejszą migracją, gdy osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową niejednokrotnie długo przebywają poza swoim krajem pochodzenia, np. w obozach dla uchodźców, zanim dotrą do UE. Wspomniane rozszerzenie zakresu definicji ma zmniejszyć ryzyko nielegalnych przepływów lub ucieczek osób objętych takimi rozszerzonymi przepisami.
- We wniosku zobowiązano państwa członkowskie do uwzględniania w trakcie monitorowania i kontroli swoich systemów przyjmowania **norm i wskaźników operacyjnych dotyczących warunków przyjmowania**, obecnie opracowywanych przez EASO (art. 27). Sieć organów ds. przyjmowania w państwach członkowskich wspierać będzie Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu przy wypełnianiu jej zadań zgodnie z niniejszym wnioskiem, w tym m.in. przy opracowywaniu szablonów, praktycznych narzędzi, wskaźników i wytycznych.
- We wniosku zobowiązuje się państwa członkowskie do sporządzania i regularnego aktualizowania **planów awaryjnych** określających środki, które mają być podejmowane, by zapewnić odpowiednie przyjmowanie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w przypadkach, gdy państwo członkowskie staje wobec nieproporcjonalnej liczby takich osób (art. 28). Ponadto we wniosku zobowiązuje się państwa członkowskie do informowania Komisji i Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu o aktywacji swoich planów awaryjnych. Monitorowanie i ocena planów awaryjnych powinny być przeprowadzane zgodnie z procedurą monitorowania i oceny systemów azylowych państw członkowskich i ich systemów przyjmowania, która ma zostać wdrożona przez Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu.
- We wniosku sprecyzowano, że **osobami o szczególnych potrzebach w zakresie przyjmowania** są osoby, które potrzebują specjalnych gwarancji, by móc korzystać z praw i wypełniać obowiązki przewidziane w dyrektywie w sprawie warunków

przyjmowania, niezależnie od tego, czy są to osoby szczególnej troski (art. 2 ust. 13). Wniosek zawiera również bardziej szczegółowe zasady oceny, ustalania, dokumentowania i spełniania szczególnych potrzeb osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w zakresie przyjmowania, w miarę możliwości szybko i przez cały okres przyjmowania. Obejmuje to konieczność odpowiedniego i stałego szkolenia personelu właściwych organów, a także zobowiązanie do skierowania niektórych osób ubiegających się o ochronę międzynarodową do lekarza lub psychologa w celu przeprowadzenia dalszej oceny. Sprecyzowano, że taka ocena może być włączona do istniejących krajowych procedur lub stanowić część oceny podejmowanej w celu identyfikacji osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, których dotyczą szczególne potrzeby proceduralne (art. 21).

- Wniosek wprowadza bardziej rygorystyczny termin, tj. pięć dni roboczych od momentu złożenia wniosku, w którym państwa członkowskie muszą **wyznaczyć opiekuna, który będzie reprezentował i wspierał małoletniego bez opieki**. Ponadto proponuje się, by liczba małoletnich bez opieki, za których opiekun może być odpowiedzialny, nie powinna sprawiać, że opiekunowie nie są w stanie wykonywać powierzonych im zadań. Państwa członkowskie powinny monitorować, czy opiekunowie należycie wywiązują się ze swoich zadań, i powinny rozpatrywać skargi składane przez małoletnich bez opieki na swoich opiekunów. Opiekunowie wyznaczeni na mocy proponowanego rozporządzenia w sprawie procedur azylowych mogą wykonywać swoje obowiązki opiekuna na mocy niniejszego wniosku (art. 23).
2. Ograniczenie związanych z warunkami przyjmowania czynników zachęcających do wtórnego przemieszczania się na terytorium UE
- Wniosek zobowiązuje państwa członkowskie do **informowania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, przy użyciu wspólnego szablonu**, możliwie szybko, a najpóźniej w momencie złożenia przez nie wniosku, o wszelkich korzyściach i obowiązkach, które takie osoby muszą wypełnić w odniesieniu do warunków przyjmowania, w tym o okolicznościach, w których przyznanie materialnych warunków przyjmowania może być ograniczone (art. 5).
 - Wniosek nie zmienia faktu, że osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową zasadniczo mogą **swobodnie przemieszczać się na terytorium państwa członkowskiego** lub na obszarze wyznaczonym im przez państwo członkowskie (art. 7 ust. 1).
 - Z uwagi na interes publiczny lub porządek publiczny, w celu szybkiego rozpatrzenia i skutecznego monitorowania wniosku o ochronę międzynarodową, w celu szybkiego przeprowadzenia i skutecznego monitorowania procesu ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego zgodnie z rozporządzeniem dublińskim lub w celu skutecznego zapobiegania ucieczce osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową wniosek nakłada jednak na państwa członkowskie wymóg, w stosownych przypadkach, **wyznaczenia tej osobie zakwaterowania w określonym miejscu**, takim jak ośrodek dla cudzoziemców, prywatny dom, mieszkanie, hotel lub inne lokum dostosowane do potrzeb zakwaterowania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową. Taka decyzja może być konieczna, zwłaszcza w przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie spełniła wymienionych niżej obowiązków:

- Nie wystąpiła z wnioskiem o taką ochronę w państwie członkowskim pierwszego nielegalnego wjazdu lub legalnego wjazdu. Osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową nie przysługuje prawo wyboru państwa członkowskiego, w którym składają wniosek. Osoba taka musi złożyć wniosek o ochronę międzynarodową w państwie członkowskim pierwszego nielegalnego wjazdu lub w państwie członkowskim legalnego wjazdu. Osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, które nie spełniły tego obowiązku, mają – po ustaleniu odpowiedzialnego państwa członkowskiego na mocy rozporządzenia dublińskiego – mniejsze szanse na uzyskanie pozwolenia na pobyt w państwie członkowskim, w którym wystąpiły z wnioskiem i które przypuszczalnie jest państwem członkowskim ich osobistego wyboru, a w konsekwencji może istnieć większe prawdopodobieństwo ucieczki takich osób.
- Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową uciekła z państwa członkowskiego, w którym ma obowiązek przebywać. Od osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową wymaga się obecności w państwie członkowskim, w którym złożyła wniosek, lub w państwie członkowskim, do którego została przekazana zgodnie z rozporządzeniem dublińskim. W przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową dopuściła się ucieczki z tego państwa członkowskiego i bez zezwolenia udała się do innego państwa członkowskiego, konieczne dla zapewnienia dobrze funkcjonującego wspólnego europejskiego systemu azylowego jest szybkie zawrócenie tej osoby do właściwego państwa członkowskiego. Dopóki nie dokonano takiego przekazania, dopóty istnieje ryzyko ucieczki, dlatego miejsce pobytu osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową powinno być dokładnie monitorowane.
- Osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową odesłano z powrotem do państwa członkowskiego, w którym ma obowiązek przebywać, po ucieczce do innego państwa członkowskiego. Fakt, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową w przeszłości uciekła do innego państwa członkowskiego, jest ważnym czynnikiem do rozważenia przy ocenie, czy nadal istnieje ryzyko ucieczki tej osoby. By zapewnić, aby osoba ta nie uciekła i pozostała dostępna dla właściwych organów, należy uważnie monitorować jej miejsce przebywania.

W przypadku gdy osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową przysługują materialne warunki przyjmowania, takie materialne warunki przyjmowania należy również zapewnić pod warunkiem, że osoba ta przebywa w tym określonym miejscu (art. 7 ust. 2).

- Ponadto we wniosku nałożono na państwa członkowskie wymóg, by w stosownych przypadkach zobowiązały osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową do **regularnego zgłaszania się do wskazanych organów**, jeśli istnieją powody, by uważać, że istnieje ryzyko ucieczki takiej osoby (art. 7 ust. 3).
- Z uwagi na poważne konsekwencje wobec osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które dopuściły się ucieczki lub które uważa się za obciążone ryzykiem ucieczki, wniosek **definiuje pojęcie ucieczki** w taki sposób, że zawiera w nim zarówno zamierzone działanie w celu uniknięcia obowiązujących procedur azylowych, jak i faktyczne okoliczności, iż dana osoba jest niedostępna dla właściwych organów, w tym przez opuszczenie terytorium, w którym zobowiązana jest przebywać (art. 2 ust. 10). Ryzyko ucieczki jest również definiowane jako

istnienie w indywidualnym przypadku powodów opartych na obiektywnych kryteriach określonych w prawie krajowym, pozwalających przypuszczać, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową może dopuścić się ucieczki, zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu Dublin III¹⁵ (art. 2 ust. 11).

- Wyraźnie stwierdzono, że wszystkie decyzje ograniczające swobodę przemieszczania się osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową powinny być podejmowane na podstawie **szczególnej sytuacji danej osoby**, przy uwzględnieniu wszelkich specjalnych potrzeb tej osoby w zakresie przyjmowania oraz zgodnie z zasadą proporcjonalności. Sprecyzowano ponadto, że osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową muszą być należycie poinformowane o takich decyzjach i o skutkach nieprzestrzegania obowiązków nałożonych takimi decyzjami (art. 7 ust. 7-8).
- Wyjaśniono, że państwa członkowskie powinny wydawać osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową **dokument podróży** wyłącznie z poważnych przyczyn humanitarnych. Dodano, że dokumenty podróży mogą również być wydawane w przypadku **innych powodów o zasadniczym charakterze**, np. w sytuacji, gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową, której przyznano dostęp do rynku pracy, musi odbyć podróż niezbędną do celów wykonywanej pracy. Dokumentów podróży nie należy wydawać poza wymienionymi wyjątkowymi okolicznościami. Ważność dokumentów podróży powinna być również **ograniczona do celu i czasu potrzebnego** z uwagi na przyczyny, dla których wydano te dokumenty (art. 6). Wymóg, by państwa członkowskie przekazywały osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową dokument stwierdzający jej tożsamość, został określony w art. 29 wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie procedur azylowych.
- **Definicja materialnych warunków przyjmowania** została rozszerzona i obejmuje artykuły nieżywnościowe, co odzwierciedla materialne warunki przyjmowania już zapewniane przez wiele państw członkowskich i podkreśla znaczenie takich artykułów nieżywnościowych, np. artykułów higienicznych (art. 2 ust. 7).
- Wniosek precyzuje, że **nie można ograniczać ani cofać** świadczeń materialnych, takich jak zakwaterowanie, wyżywienie, odzież i inne nieżywnościowe artykuły pierwszej potrzeby. Dozwolone jest jedynie ograniczenie diet dziennych w niektórych okolicznościach lub ich cofnięcie w wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach. W przypadku zakwaterowania, wyżywienia, odzieży i innych nieżywnościowych artykułów pierwszej potrzeby, zapewnianych w formie świadczeń finansowych, takie świadczenia mogą w niektórych okolicznościach być zastąpione **warunkami przyjmowania zapewnianymi w naturze** (art. 19 ust. 1).
- Dodano cztery nowe okoliczności uzasadniające **ograniczenie lub zmianę formy materialnych warunków przyjmowania**. Materialne warunki przyjmowania można ograniczyć lub zmienić, w przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową: poważnie naruszyła regulamin ośrodka dla cudzoziemców lub zachowała się bardzo agresywnie; nie spełniła obowiązku polegającego na złożeniu wniosku o ochronę międzynarodową w państwie członkowskim pierwszego nielegalnego wjazdu lub legalnego wjazdu; została wysłana z powrotem po ucieczce do innego państwa członkowskiego; nie uczęszczała na obowiązkowe zajęcia integracyjne (art. 19 ust. 1);

¹⁵

Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 31.

- By poradzić sobie z wtórnymi przepływami i ucieczką osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, **dodano kolejne przesłanki do zatrzymania**. W przypadku gdy osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową wyznaczono konkretne miejsce pobytu, lecz osoba ta nie wywiązała się z tego obowiązku, i gdy utrzymuje się ryzyko, że osoba ta może uciec, można zatrzymać taką osobę, by zapewnić spełnienie obowiązku przebywania w określonym miejscu (art. 8 ust. 3 lit. c)). Podobnie jak w przypadku zatrzymania zgodnie z każdą inną przesłanką na mocy dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania, zatrzymanie jest nadal uzasadnione wyłącznie wówczas, gdy jest konieczne i dochodzi do niego na podstawie indywidualnej oceny każdego przypadku, i jeśli nie można skutecznie zastosować łagodniejszych środków przymusu. Wszystkie gwarancje dotyczące zatrzymania, przewidziane już w bieżącej dyrektywie, pozostają bez zmian. Należy szczególnie zadbać o to, by okres zatrzymania był proporcjonalny i by zakończył się, gdy tylko ustaną przesłanki, by sądzić, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie dopełni nałożonego na nią obowiązku. Należało również poinformować daną osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową o wspomnianym obowiązku i skutkach jego nieprzestrzegania.
3. Zwiększenie możliwości integracji osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w UE - dostęp do zatrudnienia
- Wniosek skracia termin dostępu do zatrudnienia **z nie później niż dziewięciu miesięcy do nie później niż sześciu miesięcy** od daty złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, w sytuacji gdy decyzja administracyjna w sprawie wniosku nie została podjęta zgodnie z proponowanym rozporządzeniem w sprawie procedur azylowych, a osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie ponosi odpowiedzialności za tę zwłokę (art. 15 ust. 1 lit. l)). Zrównuje to termin uzyskania przez osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową dostępu do zatrudnienia z czasem trwania procedury badania zasadności wniosków zgodnie z proponowanym rozporządzeniem w sprawie procedur azylowych. Z chwilą przyznania osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową dostępu do zatrudnienia należy ten fakt odnotować w jej dokumencie tożsamości (art. 15 ust. 5).
 - Wcześniej uzyskany dostęp do zatrudnienia przyczynia się do zwiększenia możliwości integracji takich osób i obniża koszty przyjmowania, zwłaszcza w przypadkach gdy ochrona międzynarodowa prawdopodobnie zostanie przyznana. Wniosek zezwala zatem państwom członkowskim na wcześniejsze przyznawanie dostępu do zatrudnienia. Państwa członkowskie zachęca się, by przyznawały dostęp **nie później niż trzy miesiące od daty złożenia** wniosku, w przypadku gdy wniosek wydaje się być dobrze uzasadniony, w tym gdy jego rozpatrzenie zostało z tego powodu potraktowane priorytetowo.
 - Z drugiej strony wniosek wyklucza z dostępu do zatrudnienia osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, co do których nie oczekuje się, by zostały uznane za osoby korzystające z ochrony międzynarodowej z uwagi na fakt, że ich wnioski wydają się nie być dobrze uzasadnione (art. 15 ust. 1 i 2). Do tej kategorii zalicza się osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową, której wniosek jest badany pod kątem jego zasadności w ramach procedury przyspieszonej, gdyż osoba ta zataiła istotne fakty lub złożyła ewidentnie fałszywe zeznania, informacje lub dokumenty, złożyła wniosek tylko po to, by opóźnić lub uniemożliwić wykonanie decyzji nakazującej powrót, jest z bezpiecznego kraju pochodzenia lub, z poważnych

przyczyn, uważa się ją za zagrożenie dla bezpieczeństwa krajowego lub porządku publicznego zgodnie z proponowanym rozporządzeniem w sprawie procedur azylowych.

- Wniosek precyzuje, że **raz przyznany dostęp do zatrudnienia musi być skuteczny**. Jeśli warunki faktycznie utrudniają osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową szukanie zatrudnienia, takiego dostępu do zatrudnienia nie uważa się za skuteczny. Testy rynku pracy, które są stosowane, aby dać pierwszeństwo własnym obywatelom lub obywatelom innych państw Unii, lub obywatelom państw trzecich legalnie przebywającym w danym państwie członkowskim, nie powinny stanowić przeszkody w skutecznym dostępie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową do rynku pracy (art. 15).
- Proponuje się, by po uzyskaniu dostępu do zatrudnienia osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową nabyły uprawnienia do **wspólnego zbioru praw opartych na zasadzie traktowania na równi z obywatelami państw członkowskich**, podobnie jak inni obywatele państw trzecich, którzy pracują w Unii (np. na mocy dyrektywy w sprawie jednego zezwolenia¹⁶ lub dyrektywy w sprawie pracowników sezonowych¹⁷). Dokładnie określono, że prawo do równego traktowania nie daje prawa pobytu w przypadku odrzucenia wniosków osób ubiegających się o ochronę międzynarodową (art. 15 ust. 3).
- **Warunki pracy**, o których mowa we wniosku, powinny obejmować przynajmniej warunki płacy i zwolnienia oraz wymogi bezpieczeństwa i higieny w miejscu pracy, a także czas pracy i urlop, z uwzględnieniem obowiązujących układów zbiorowych pracy. Wniosek przyznaje również osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową równe traktowanie w zakresie **wolności zrzeszania się i przynależności, kształcenia i szkolenia zawodowego, uznawania kwalifikacji zawodowych i zabezpieczenia społecznego** (art. 15 ust. 3).
- Wniosek umożliwia ograniczanie równego traktowania w odniesieniu do **kształcenia i szkolenia zawodowego** do takiego kształcenia i szkolenia, które jest bezpośrednio związane z konkretną działalnością zawodową. **Działy zabezpieczenia społecznego** są zdefiniowane w rozporządzeniu (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego.¹⁸ Wniosek umożliwia ponadto ograniczanie równego traktowania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w odniesieniu do **zasiłków rodzinnych i świadczeń dla bezrobotnych**. Osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową niemającym zatrudnienia przysługują warunki przyjmowania przewidziane w niniejszej dyrektywie (art. 15 ust. 3).

¹⁶ Dz.U. L 343 z 23.12.2011, s. 1.

¹⁷ Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 375.

¹⁸ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 18.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową (wersja przekształcona)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 78 ust. 2 lit. f),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹⁹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów²⁰,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

↓

2013/33/EU

recital

1

(dostosowany)

- (1)

Do ~~dyrektywy Rady 2003/9/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. ustanawiającej minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl²¹~~ ☒ dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE²² ☒ ~~mają zostać wprowadzone istotne~~ ☒ należy wprowadzić ☒ zmiany. Dla zachowania przejrzystości, dyrektywę tę należy przekształcić.

↓

2013/33/EU

recital

2

(dostosowany)

- (2)

Wspólna polityka azylowa, łącznie ze wspólnym europejskim systemem azylowym~~23~~ ☒ (WESA), opartym na pełnym i integralnym stosowaniu Konwencji genewskiej dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r., uzupełnionej protokołem

¹⁹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

²⁰ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

²¹ ~~Dz.U. L 31 z 6.2.2003, s. 18.~~

²² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE z dnia 29 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 96).

nowojorskim z dnia 31 stycznia 1967 r., ~~☒~~ jest integralną częścią celu Unii Europejskiej, jakim jest stopniowe ustanowienie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, otwartej dla wszystkich, którzy zmuszeni okolicznościami słusznie szukają ochrony w Unii, ~~☒~~ potwierdzając w ten sposób zasadę *non-refoulement* ~~☒~~. Polityce takiej powinna przyświecać zasada solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności, w tym skutków finansowych, między państwami członkowskimi.

↓ nowy

- (3) Wspólny europejski system azylowy (WESA) opiera się na systemie ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową oraz na wspólnych normach dotyczących procedur azylowych, warunków i procedur przyjmowania oraz praw osób korzystających z ochrony międzynarodowej. Pomimo znacznych postępów, jakie poczyniono w rozwoju WESA, między państwami członkowskimi nadal istnieją znaczące różnice pod względem rodzaju stosowanych procedur, warunków przyjmowania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, wskaźników przyznawania azylu oraz rodzaju ochrony przyznanej osobom korzystającym z ochrony międzynarodowej. Różnice te stanowią istotny czynnik napędzający wtórne przepływy i podważają cel, jakim jest zapewnienie równego traktowania wszystkich osób ubiegających się o ochronę międzynarodową niezależnie od tego, w jakim miejscu w Unii występują ze swoim wnioskiem.

↓ 2013/33/EU recital 3
(dostosowany)

- ~~(3) Na specjalnym posiedzeniu w Tampere w dniach 15 i 16 października 1999 r. Rada Europejska uzgodniła podjęcie prac zmierzających do ustanowienia wspólnego europejskiego systemu azylowego, opartego na pełnym stosowaniu Konwencji genewskiej dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r., uzupełnionej protokołem nowojorskim z dnia 31 stycznia 1967 r. (zwanej dalej „konwencją genewską”), utrzymując w ten sposób zasadę non-refoulement. Pierwszy etap wspólnego europejskiego systemu azylowego został uwieńczony przyjęciem odnośnych aktów prawnych przewidzianych Traktatami, w tym dyrektywy 2003/9/WE.~~

↓ 2013/33/EU recital 4
(dostosowany)

- ~~(4) Rada Europejska na posiedzeniu w dniu 4 listopada 2004 r. przyjęła program haski, w którym wyznaczono cele do osiągnięcia w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w latach 2005–2010. W tym względzie w programie haskim wezwano Komisję Europejską do oceny aktów prawnych przyjętych w pierwszej fazie oraz przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie aktów i środków przewidzianych dla drugiej fazy.~~

- ~~(5) Rada Europejska na posiedzeniu w dniach 10–11 grudnia 2009 r. przyjęła program sztokholmski, w którym ponownie potwierdzono cel, jakim jest ustanowienie do 2012 r. wspólnej przestrzeni ochrony i solidarności opartej na wspólnej procedurze azylowej oraz jednolitym statusie osób, którym udzielono ochrony międzynarodowej w oparciu o wysokie normy ochrony oraz sprawiedliwe i skuteczne procedury. W programie sztokholmskim stwierdzono również zasadnicze znaczenie traktowania osób fizycznych w porównywalny sposób jeżeli chodzi o warunki przyjęcia niezależnie od tego, w jakim państwie członkowskim składają wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej.~~
-

- (4) W komunikacie z dnia 6 kwietnia 2016 r. zatytułowanym „W kierunku reformy wspólnego europejskiego systemu azylowego i zwiększenia liczby legalnych sposobów migracji do Europy”²³ Komisja podkreśliła potrzebę wzmocnienia i dalszej harmonizacji WESA. Przedstawiła także warianty usprawnienia WESA, mianowicie stworzenie trwałego i sprawiedliwego systemu ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, wzmocnienie systemu Eurodac, osiągnięcie większej konwergencji w unijnym systemie azylowym, zapobieganie wtórnym przepływowi w Unii oraz nadanie nowego mandatu Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu. Propozycje te są odpowiedzią na apel Rady Europejskiej z dni 18–19 lutego 2016 r.²⁴ oraz 17–18 marca 2016 r.²⁵ o dążenie do zreformowania istniejących unijnych ram, aby zapewnić humanitarną i skuteczną politykę azylową. W komunikacie zaproponowano również działania zgodne z całościowym podejściem do migracji przedstawionym przez Parlament Europejski w sprawozdaniu z własnej inicjatywy z dnia 12 kwietnia 2016 r.
- (5) Warunki przyjmowania w państwach członkowskich nadal bardzo się różnią, zarówno pod względem organizacji systemu przyjmowania, jak i standardów zapewnianych osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową. Utrzymujące się problemy związane z zapewnieniem zgodności z normami przyjmowania wymaganymi do godnego traktowania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w niektórych państwach członkowskich przyczyniły się do nieproporcjonalnego obciążenia, jakiemu poddanych zostało kilka państw członkowskich o wysokich na ogół normach przyjmowania, które to państwa następnie są zmuszone do ograniczenia tych norm. Bardziej wyrównane normy przyjmowania ustalone na odpowiednim poziomie we wszystkich państwach członkowskich przyczynią się do bardziej godnego traktowania i bardziej sprawiedliwego rozmieszczenia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w całej UE.

²³ COM(2016) 197 final.

²⁴ EUCO 19.2.2016, SN 1/16.

²⁵ EUCO 12/1/16.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)	recital	6
-------------------------------	---------	---

- ~~(6)~~ Należy zmobilizować zasoby Europejskiego Funduszu ☒ Azylu, Migracji i Integracji ☒ na rzecz Uchodźców oraz ☒ Agencji Unii Europejskiej ds. ☒ Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu w celu odpowiedniego wsparcia wysiłków państw członkowskich w zakresie wdrażania norm określonych w ~~drugiej fazie tworzenia wspólnego europejskiego systemu azylowego~~ ☒ niniejszej dyrektywie ☒ , w szczególności ☒ w tym ☒ tych państw członkowskich, których systemy azylowe znajdują się pod szczególną i niewspółmierną presją, zwłaszcza za względu na ich położenie geograficzne lub sytuację demograficzną.
-

↓ 2013/33/EU (dostosowany)	recital	7
-------------------------------	---------	---

- ~~(7)~~ W świetle wyników przeprowadzonej oceny wdrożenia aktów prawnych przyjętych w pierwszej fazie, na obecnym etapie właściwe jest potwierdzenie zasad, na których opiera się dyrektywa 2003/9/WE, w celu poprawy warunków przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową (dalej zwanymi „wnioskodawcami”).
-

↓ 2013/33/EU (dostosowany)	recital	8
⇒ nowy		

- (7) Aby zapewnić równe traktowanie ~~wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒ na obszarze całej Unii, niniejsza dyrektywa powinna być stosowana na wszystkich etapach i we wszystkich rodzajach postępowań w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, we wszystkich miejscach oraz ośrodkach przyjmujących ~~wnioskodawców~~, tak długo, jak wolno im pozostać na terytorium państw członkowskich jako ~~wnioskodawcom~~ ☒ osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową ☒. ⇒ Należy wyjaśnić, że materialne warunki przyjmowania powinny być udostępniane osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową od momentu, w którym dana osoba wyrazi wolę ubiegania się o ochronę międzynarodową przed urzędnikami organu ustalającego, a także urzędnikami innych organów, które zostały wyznaczone jako właściwe do przyjmowania i rejestrowania wniosków lub które pomagają organowi ustalającemu w przyjmowaniu takich wniosków zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie procedur]. ⇐
-

⇒ nowy

- (8) Jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przebywa w innym państwie członkowskim niż państwo, w którym powinna przebywać zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie dublińskie], osoba ta nie powinna być uprawniona do warunków przyjmowania określonych w art. 14–17.

↓ 2013/33/EU recital 10

- (9) W odniesieniu do traktowania osób objętych zakresem stosowania niniejszej dyrektywy państwa członkowskie związane są zobowiązaniami wynikającymi z aktów prawa międzynarodowego, których są stronami.
-

↓ 2013/33/EU recitals 11 and 12
(dostosowany)

- (10) Należy ustanowić normy dotyczące ☒ warunków ☒ przyjmowania ~~wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒, wystarczające do zapewnienia im godnego poziomu życia i porównywalnych warunków życia we wszystkich państwach członkowskich. Harmonizacja warunków ~~dotyczących~~ przyjmowania ~~wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒ powinna pomóc w ograniczaniu wtórnego przemieszczania się ~~wnioskodawców~~ ☒ takich osób ☒, na który wpływ ma zróżnicowanie warunków ich przyjmowania.
-

↓ nowy

- ~~(11)~~ Aby zapewnić, by osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową zdawały sobie sprawę z konsekwencji uciezki, państwa członkowskie powinny informować takie osoby w jednolity sposób i jak najszybciej, a najpóźniej w momencie złożenia wniosku, o wszystkich obowiązkach, których muszą dopełnić w odniesieniu do warunków przyjmowania, w tym o okolicznościach, w których przyznanie materialnych warunków przyjmowania i wszelkich świadczeń może zostać ograniczone.
-

↓ 2013/33/EU recital 13
(dostosowany)

- ~~(13)~~ Aby zapewnić równe traktowanie wszystkich wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową, jak również aby zagwarantować spójność z obecnym dorobkiem prawnym Unii w dziedzinie azylu, w szczególności z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony²⁶, stosowne jest rozszerzenie zakresu stosowania niniejszej dyrektywy, aby uwzględnić wnioskodawców ubiegających się o ochronę uzupełniającą.

²⁶ Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 60.

- (12) Zharmonizowane unijne przepisy dotyczące dokumentów, jakie mają być wydawane osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową, sprawiają, że takim osobom trudniej jest poruszać się wewnątrz Unii w nieuprawniony sposób. Należy wyjaśnić, że państwa członkowskie powinny wydawać osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową dokument podróży wyłącznie z poważnych przyczyn humanitarnych lub innych powodów o charakterze zasadniczym. Ważność dokumentów podróży powinna być również ograniczona do celu i czasu potrzebnego z uwagi na przyczynę, dla których dokumenty te wydano. Poważne przyczyny humanitarne można uwzględnić na przykład wówczas, gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową potrzebuje wyjechać do innego kraju, aby poddać się leczeniu lub odwiedzić krewnych w szczególnych sytuacjach, takich jak wizyta u poważnie chorych bliskich krewnych bądź ślub czy pogrzeb bliskich krewnych. Do innych powodów o charakterze zasadniczym można zaliczyć sytuacje, w których osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową, której przyznano dostęp do rynku pracy, musi odbyć podróż niezbędną do celów wykonywanej pracy; sytuacje, w których od osób ubiegających się o ochronę międzynarodową wymaga się odbycia podróży w ramach nauki bądź sytuacje, w których małoletni podróżują z rodzinami zastępczymi.
- (13) Osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową nie przysługuje prawo wyboru państwa członkowskiego, w którym występują z wnioskiem. Osoba taka musi wystąpić z wnioskiem o ochronę międzynarodową w państwie członkowskim pierwszego wjazdu lub, w przypadku legalnego pobytu, w państwie członkowskim legalnego pobytu lub zamieszkania. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową, która nie dopełniła tego obowiązku, po ustaleniu państwa członkowskiego odpowiedzialnego na mocy rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie dublińskie] ma mniejsze szanse na uzyskanie zezwolenia na pobyt w państwie członkowskim, w którym wystąpiła z wnioskiem, a zatem bardziej prawdopodobne jest, że dopuści się ucieczki. Należy więc dokładnie monitorować miejsce pobytu tej osoby.
- (14) Od osób ubiegających się o ochronę międzynarodową wymaga się obecności w państwie członkowskim, w którym wystąpiły z wnioskiem, lub w państwie członkowskim, do którego zostały przekazane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie dublińskie]. W przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową dopuściła się ucieczki z tego państwa członkowskiego i bez zezwolenia udała się do innego państwa członkowskiego, konieczne dla zapewnienia dobrze funkcjonującego wspólnego europejskiego systemu azylowego jest szybkie zawrócenie tej osoby do państwa członkowskiego, w którym zobowiązana jest przebywać. Dopóki nie dokonano takiego przekazania, dopóty istnieje ryzyko ucieczki, dlatego miejsce pobytu osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową powinno być dokładnie monitorowane.
- (15) Fakt, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową w przeszłości uciekła do innego państwa członkowskiego, jest ważnym czynnikiem przy ocenie ryzyka ucieczki. Aby zapewnić, by osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie

dopuszcza się kolejnej ucieczki i pozostała dostępna dla właściwych organów, po odesłaniu tej osoby z powrotem do państwa członkowskiego, w którym ma obowiązek przebywać, należy dokładnie monitorować jej miejsce pobytu.

(16) Z uwagi na interes publiczny lub porządek publiczny, w celu szybkiego rozpatrzenia i skutecznego monitorowania wniosku o ochronę międzynarodową, w celu szybkiego przeprowadzenia i skutecznego monitorowania procesu ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie dublińskie] lub w celu skutecznego zapobiegania ucieczce osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową państwo członkowskie powinno w stosownych przypadkach wyznaczyć dla tej osoby zakwaterowanie w określonym miejscu, takim jak ośrodek dla cudzoziemców, prywatny dom, mieszkanie, hotel lub inne miejsce dostosowane do potrzeb zakwaterowania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową. Taka decyzja może być konieczna, aby skutecznie zapobiec ucieczce osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, zwłaszcza w przypadku gdy taka osoba nie dopełniła obowiązku: wystąpienia z wnioskiem w państwie członkowskim pierwszego nielegalnego lub legalnego wjazdu; pozostania w państwie członkowskim, w którym ma obowiązek przebywać; lub w przypadku gdy osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową odesłano z powrotem do państwa członkowskiego, w którym ma obowiązek przebywać, po ucieczce do innego państwa członkowskiego. W przypadku gdy osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową przysługują materialne warunki przyjmowania, takie materialne warunki przyjmowania należy również zapewnić pod warunkiem, że osoba ta przebywa w tym określonym miejscu.

(17) Jeżeli istnieją powody, by przypuszczać, iż osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową może dopuścić się ucieczki, państwa członkowskie powinny zobowiązać takie osoby do zgłaszania się we właściwych organach tak często, jak jest to konieczne do monitorowania, by dana osoba nie uciekła. Aby zniechęcić osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową do podejmowania dalszych prób ucieczki, państwa członkowskie powinny też móc przyznać materialne warunki przyjmowania, jeżeli dana osoba jest do nich uprawniona, wyłącznie w naturze.

(18) Wszystkie decyzje ograniczające swobodę przemieszczania się osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową powinny być podejmowane na podstawie indywidualnego zachowania i szczególnej sytuacji danej osoby, przy uwzględnieniu wszelkich specjalnych potrzeb tej osoby w zakresie przyjmowania oraz zasady proporcjonalności. Osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową muszą być należycie poinformowane o takich decyzjach i o skutkach ich niedopełnienia.

(19) Z uwagi na poważne konsekwencje wobec osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które dopuściły się ucieczki lub które uważa się za obciążone ryzykiem ucieczki, znaczenie pojęcia ucieczka powinno zostać zdefiniowane w taki sposób, aby zawrzeć w nim zarówno zamierzone działanie w celu uniknięcia mających zastosowanie procedur azytowych, jak i faktyczne okoliczności, iż dana osoba jest niedostępna dla właściwych organów, w tym przez opuszczenie terytorium, w którym zobowiązana jest przebywać.

↓ 2013/33/EU recital 15
(dostosowany)
⇒ nowy

- (20) Zatrzymanie ~~wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒ powinno być zgodne z podstawową zasadą, według której osoba nie powinna zostać zatrzymana wyłącznie z powodu starań o uzyskanie ochrony międzynarodowej, w szczególności zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami prawnymi państw członkowskich oraz z art. 31 konwencji genewskiej. Zatrzymanie ~~wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒ powinno być możliwe jedynie w jasno zdefiniowanych, wyjątkowych okolicznościach, określonych w niniejszej dyrektywie, przy czym sposób i cel zatrzymania muszą być zgodne z zasadami konieczności i proporcjonalności. ⇒ Zatrzymanie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową na podstawie niniejszej dyrektywy powinno być wyłącznie nakazane na piśmie przez organy sądowe lub administracyjne z podaniem przyczyn zatrzymania, w tym także w przypadkach gdy dana osoba została zatrzymana już w momencie wystąpienia z wnioskiem o ochronę międzynarodową. ⇐ W przypadku zatrzymania ~~wnioskodawcy~~ ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ powinna ona mieć skuteczny dostęp do koniecznych gwarancji procesowych, takich jak możliwość odwołania się do krajowego organu sądowego.
-

↓ nowy

- (21) Jeżeli osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową wyznaczono określone miejsce pobytu, ale osoba ta nie dopełniła tego obowiązku, do jej zatrzymania konieczne jest wykazanie ryzyka ucieczki. W każdych okolicznościach należy dołożyć starań dla zapewnienia, aby okres zatrzymania był proporcjonalny i zakończył się, gdy tylko osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową dopełniła nałożonego na nią obowiązku bądź nie występują już przesłanki, by sądzić, że go nie dopełni. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową musiała również być świadoma wspomnianego obowiązku i skutków jego nieprzestrzegania.
-

↓ 2013/33/EU recital 16

- (22) Jeżeli chodzi o postępowania administracyjne dotyczące powodów zatrzymania, kryterium „należytej staranności” wymaga przynajmniej, aby państwa członkowskie podejmowały konkretne i użyteczne kroki pozwalające maksymalnie skrócić czas weryfikowania powodów zatrzymania oraz aby istniały realne szanse, że taka weryfikacja może z powodzeniem nastąpić w możliwie najkrótszym czasie. Zatrzymanie nie może przekraczać czasu racjonalnie potrzebnego na zakończenie odnośnych postępowań.

- (23) Powody zatrzymania wymienione w niniejszej dyrektywie pozostają bez uszczerbku dla innych powodów zatrzymania – w tym powodów zatrzymania w ramach postępowania karnego – mających zastosowanie na podstawie prawa krajowego, bez związku z wnioskiem obywatela państwa trzeciego czy bezpaństwowca o ochronę międzynarodową.
-

- (24) Zatrzymane ~~wnioskodawcy~~ ☒ osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową ☒ powinny być traktowane z pełnym poszanowaniem godności ludzkiej, a ich przyjęcie powinno być zorganizowane w sposób umożliwiający zaspokojenie ich potrzeb w tej sytuacji. Państwa członkowskie powinny zapewnić w szczególności stosowanie ⇒ art. 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz ⇐ art. ~~ykulu~~ 37 Konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych z 1989 r. o prawach dziecka.
-

- (25) Mogą występować przypadki, w których nie będzie możliwe niezwłoczne zapewnienie w praktyce pewnych gwarancji w zakresie przyjmowania w przypadku zatrzymania, przykładowo z uwagi na położenie geograficzne lub szczególną strukturę ośrodka ~~zatrzymań~~ ☒ detencyjnego ☒. Jednak wszelkie odstępstwa od tych gwarancji powinny mieć charakter tymczasowy i powinny być stosowane wyłącznie w okolicznościach określonych w niniejszej dyrektywie. Odstępstwa powinny być stosowane jedynie w wyjątkowych okolicznościach i powinny być należycie uzasadnione z uwzględnieniem okoliczności każdego przypadku, w tym powagi danego odstępstwa, czasu jego trwania oraz jego skutków dla danej ~~go wnioskodawcy~~ ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒.
-

- (26) W celu lepszej ochrony nietykalności fizycznej i psychicznej ~~wnioskodawcy~~ ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ zatrzymanie ~~go~~ jej powinno być ostatecznością i może mieć miejsce jedynie, gdy należycie przeanalizowano użycie wszelkich alternatywnych środków niepolegających na pozbawieniu wolności. Środki alternatywne wobec zatrzymania muszą zapewniać poszanowanie podstawowych praw człowieka.

↓ 2013/33/EU recital 21

- (27) W celu zapewnienia zgodności z gwarancjami procesowymi obejmującymi możliwość skontaktowania się z organizacjami lub grupami osób świadczącymi pomoc prawną, należy udostępnić informacje na temat takich organizacji lub osób.
-

↓ 2013/33/EU recital 22
(dostosowany)

- (28) Decydując o kwestiach zakwaterowania, państwa członkowskie powinny należycie uwzględnić interes dziecka oraz indywidualną sytuację ~~wnioskodawców~~ ☒ każdej osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒, ~~edy~~ która pozostaje ~~oni~~ na utrzymaniu członków rodziny lub innych bliskich krewnych, takich jak małoletnie rodzeństwo niepozostające w związku małżeńskim już obecne w danym państwie członkowskim.
-

↓ 2013/33/EU recital 14

- (29) Organy krajowe powinny poświęcić szczególną uwagę ~~poświęcać~~ przyjmowaniu osób ze szczególnymi potrzebami w zakresie przyjmowania, tak aby przyjmowanie tych osób było zorganizowane odpowiednio do ich szczególnych potrzeb w tym zakresie.
-

↓ 2013/33/EU recital 9
⇒ nowy

- (30) Stosując niniejszą dyrektywę, państwa członkowskie powinny starać się o jak najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka oraz uwzględnienie jedności rodziny, zgodnie z odpowiednio Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej, Konwencją Organizacji Narodów Zjednoczonych z 1989 r. o prawach dziecka oraz Europejską Konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. ⇒ Warunki przyjmowania należy dostosować do specyficznej sytuacji małoletnich, zarówno tych bez opieki, jak i tych pozostających z rodzinami, z należyтым uwzględnieniem ich bezpieczeństwa, opieki materialnej i emocjonalnej, a także zapewniać te warunki w sposób sprzyjający ich ogólnemu rozwojowi. ⇐
-

↓ nowy

- (31) Państwa członkowskie powinny zapewnić osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową niezbędną opiekę zdrowotną, która powinna objąć przynajmniej opiekę w nagłych wypadkach oraz podstawowe leczenie chorób, w tym poważnych zaburzeń psychicznych. Aby reagować na kwestie zdrowia publicznego w zakresie zapobiegania chorobom oraz chronić zdrowie indywidualnych osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, dostęp tych osób do opieki zdrowotnej powinien obejmować także profilaktykę, w tym szczepienia. Państwa członkowskie mogą wymagać od osób ubiegających się o ochronę międzynarodową poddania się

badaniom przesiewowym uzasadnionym względami zdrowia publicznego. Wyniki badań przesiewowych nie powinny wpływać na ocenę wniosków o ochronę międzynarodową, która powinna być zawsze przeprowadzana obiektywnie, bezstronnie i podstawie indywidualnego przypadku zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie procedur].

(32) Uprawnienia osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do materialnych warunków przyjmowania na mocy niniejszej dyrektywy mogą zostać ograniczone w pewnych okolicznościach, na przykład jeżeli osoba ta dopuściła się ucieczki do innego państwa członkowskiego i opuściła państwo członkowskie, w którym jest zobowiązana przebywać. Państwa członkowskie powinny jednak w każdych okolicznościach zapewnić dostęp do opieki zdrowotnej oraz godny poziom życia osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową, zgodnie z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej i Konwencją Organizacji Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka, w szczególności przez pokrycie kosztów utrzymania i zaspokojenie podstawowych potrzeb, zarówno pod względem bezpieczeństwa fizycznego i godności, jak i stosunków międzyludzkich, z należytym uwzględnieniem szczególnie trudnej sytuacji osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową oraz jej rodziny lub opiekunów. Należyta uwaga należy poświęcić również osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową, mającym szczególne potrzeby w zakresie przyjmowania. Uwzględnić należy szczególne potrzeby dzieci, zwłaszcza jeśli chodzi o poszanowanie prawa dziecka do edukacji i dostępu do opieki zdrowotnej. Jeżeli małoletni przebywa w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym ma obowiązek przebywać, wówczas państwa członkowskie powinny zapewnić małoletniemu dostęp do odpowiednich zajęć edukacyjnych do czasu przekazania go do odpowiedzialnego państwa członkowskiego. Uwzględnić należy szczególne potrzeby kobiet ubiegających się o ochronę międzynarodową, które doświadczyły przemocy na tle płci, w tym przez zapewnienie im na różnych etapach procedury azylowej dostępu do opieki medycznej, wsparcia prawnego oraz odpowiedniej psychoterapii pourazowej i opieki psychospołecznej.

(33) Zakres definicji członka rodziny powinien odzwierciedlać rzeczywistość obecnych przepływów migracyjnych, w których osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową często przybywają na terytorium państw członkowskich po długim okresie tranzytu. Definicja ta powinna zatem obejmować rodziny powstałe poza państwem pochodzenia, ale przed ich przybyciem na terytorium państw członkowskich.

↓ 2013/33/EU	recital	23
(dostosowany)		
⇒ nowy		

(34) W celu promowania samowystarczalności ~~wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒ oraz ograniczenia znacznych rozbieżności między państwami członkowskimi, istotne jest określenie jasnych norm dotyczących dostępu ~~wnioskodawców~~ ☒ takich osób ☒ do rynku pracy ⇒ oraz zapewnienie, aby dostęp ten był skuteczny, przez nienakładanie warunków, które faktycznie utrudniają takim osobom poszukiwanie zatrudnienia. Testy rynku pracy, które są stosowane, aby dać

pierwszeństwo własnym obywatelom lub obywatelom innych państw Unii, lub obywatelom państw trzecich legalnie przebywającym w danym państwie członkowskim, nie powinny stanowić przeszkody w faktycznym dostępie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową do rynku pracy i powinny być stosowane bez uszczerbku dla zasady preferencji dla obywateli Unii wyrażonej w odpowiednich postanowieniach obowiązujących aktów przystąpienia ⇄.

↓ nowy

- (35) Maksymalny okres dostępu do rynku pracy powinien być dostosowany do czasu trwania procedury badania zasadności wniosków. Aby poprawić szanse na integrację i samowystarczalność osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, zachęca się do zapewnienia wcześniejszego dostępu do rynku pracy w przypadku wniosków, które wydają się być dobrze uzasadnione, w tym w przypadku wniosków rozpatrywanych priorytetowo zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie procedur]. Państwa członkowskie powinny zatem rozważyć ograniczenie tego okresu na tyle, na ile jest to możliwe, w celu zapewnienia osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową dostępu do rynku pracy nie później niż 3 miesiące od daty złożenia wniosku w przypadku wniosków, które wydają się być dobrze uzasadnione. Państwa członkowskie nie powinny jednak udzielać dostępu do rynku pracy osobom, których wnioski o ochronę międzynarodową wydają się być nieuzasadnione i do których stosuje się przyspieszoną procedurę rozpatrywania wniosków.
- (36) Po uzyskaniu dostępu do rynku pracy osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową powinny być uprawnione do wspólnego zbioru praw opartych na zasadzie traktowania na równi z obywatelami. Warunki pracy powinny obejmować przynajmniej warunki płacy i zwolnienia oraz wymogi bezpieczeństwa i higieny w miejscu pracy, a także czas pracy i urlop, z uwzględnieniem obowiązujących układów zbiorowych pracy. Osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową powinno też przysługiwać równe traktowanie w zakresie wolności zrzeszania się i przynależności, kształcenia i szkolenia zawodowego, uznawania kwalifikacji zawodowych i zabezpieczenia społecznego.
- (37) Państwo członkowskie powinno uznać kwalifikacje zawodowe zdobyte w innym państwie członkowskim przez osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową, tak samo jak uznaje kwalifikacje obywateli Unii, oraz uwzględnić kwalifikacje zdobyte w państwie trzecim zgodnie z dyrektywą 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady²⁷. Należy też rozważyć szczególne środki, aby skutecznie zaradzić trudnościom, jakie osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową napotykają w praktyce przy uwierzytelnianiu swoich zagranicznych dyplomów, świadectw lub innych dowodów potwierdzających formalne kwalifikacje, w szczególności z powodu braku dokumentacji oraz niemożności pokrycia kosztów związanych z procedurami uznawania.

²⁷ Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22).

(38) Stosować należy definicję działań zabezpieczenia społecznego użytą w rozporządzeniu (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady²⁸.

(39) Ze względu na być może tymczasowy charakter pobytu osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, nie naruszając przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1231/2010, państwa członkowskie powinny móc wyłączyć świadczenia rodzinne i świadczenia dla bezrobotnych z zakresu równego traktowania takich osób i własnych obywateli oraz powinny móc ograniczyć stosowanie zasady równego traktowania w odniesieniu do kształcenia i szkolenia zawodowego. Ograniczona może być również wolność zrzeszania się i przynależności przez wykluczenie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową z udziału w zarządzaniu niektórymi podmiotami oraz z pełnienia funkcji publicznych.

(40) Prawo Unii nie ogranicza uprawnień państw członkowskich do organizowania swoich systemów zabezpieczenia społecznego. W związku z brakiem harmonizacji na szczeblu Unii każde państwo członkowskie określa warunki przyznawania świadczeń z tytułu zabezpieczenia społecznego, a także wysokość takich świadczeń i okres, na jaki są przyznawane. Korzystając z tych uprawnień, państwa członkowskie powinny jednak przestrzegać prawa Unii.

↓ 2013/33/EU recital 24
(dostosowany)
⇒ nowy

(41) Aby zapewnić zgodność ⇒ materialnych warunków przyjmowania ⇐ pomocy materialnej udzielanej wnioskodawcom ☒ osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową ☒ z zasadami określonymi w niniejszej dyrektywie, konieczne jest ⇒ dalsze doprecyzowanie charakteru tych warunków, obejmujących nie tylko zakwaterowanie, wyżywienie i odzież, ale także produkty żywnościowe pierwszej potrzeby, takie jak artykuły higieniczne. Konieczne jest też ⇐ określenie przez państwa członkowskie poziomu ⇒ materialnych warunków przyjmowania, udzielanych w postaci świadczeń pieniężnych lub talonów, ⇐ takiej pomocy na podstawie odpowiednich wielkości referencyjnych ⇒ zapewniających odpowiedni poziom życia własnym obywatelom, w tym minimalnych świadczeń z tytułu dochodów, minimalnych wynagrodzeń, minimalnych świadczeń emerytalno-rentowych, świadczeń dla bezrobotnych i świadczeń z pomocy społecznej ⇐. Nie oznacza to, że przyznawana kwota powinna być taka sama jak dla własnych obywateli. Państwa członkowskie mogą przyznać wnioskodawcom ☒ osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową ☒ mniej korzystne warunki traktowania niż własnym obywatelom, zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy.

²⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1).

↓ 2013/33/EU recital 25 (dostosowany) ⇒ nowy
--

(42) ⇒ Aby ograniczyć możliwości nadużywania systemu przyjmowania, państwa członkowskie powinny móc zapewniać materialne warunki przyjmowania tylko w takim stopniu, w jakim osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową nie dysponują wystarczającymi środkami utrzymania. Oceniając zasoby osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową i wymagając od niej pokrycia w całości lub w części materialnych warunków przyjmowania, państwa członkowskie powinny przestrzegać zasady proporcjonalności i uwzględniać indywidualną sytuację danej osoby oraz potrzebę poszanowania jej godności lub integralności, w tym szczególne potrzeby w zakresie przyjmowania. Od osób ubiegających się o ochronę międzynarodową nie powinno się wymagać pokrycia całości lub części kosztów niezbędnej opieki zdrowotnej. ⇐ Należy ☒ również ☒ ograniczyć możliwości nadużyć w systemie przyjmowania przez określenie okoliczności, w jakich można ~~obniżyć świadczenia materialne w ramach przyjmowania wnioskodawców lub cofnąć je~~ ⇒ zastąpić zakwaterowanie, wyżywienie, odzież i inne niezbędnościowe artykuły pierwszej potrzeby zapewniane w postaci świadczeń pieniężnych lub talonów warunkami przyjmowania zapewnianymi w naturze, a także okoliczności, w jakich można ograniczyć lub cofnąć dzienną dietę ⇐, jednocześnie zapewniając wszystkim ~~wnioskodawcom~~ ☒ osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową ☒ godne warunki życia.

↓ 2013/33/EU recital 26 (dostosowany) ⇒ nowy
--

(43) ⇒ Państwa członkowskie powinny zapewnić odpowiednie wytyczne dotyczące warunków przyjmowania oraz ustanowić właściwe monitorowanie i kontrolę tych warunków. Aby zapewnić porównywalne warunki życia, należy zobowiązać państwa członkowskie do tego, by w swoich systemach monitorowania i kontroli uwzględniały normy operacyjne dotyczące warunków przyjmowania oraz szczegółowe wskaźniki opracowane przez [Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu / Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu]. ⇐ Należy zapewnić wydajność krajowych systemów przyjmowania ~~wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒ oraz współpracę między państwami członkowskimi w zakresie przyjmowania takich osób ⇒, w tym za pośrednictwem unijnej sieci organów ds. przyjmowania ustanowionej przez [Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu / Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu] ⇐.

↓ 2013/33/EU recital 27 (dostosowany)
--

(44) Należy wspierać odpowiednią koordynację między właściwymi organami w odniesieniu do przyjmowania ~~wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę

międzynarodową ☒ oraz, co za tym idzie, promować harmonijne relacje między wspólnotami lokalnymi i ośrodkami dla cudzoziemców.

↓ nowy

- (45) Doświadczenie pokazuje, że konieczne jest planowanie awaryjne, aby zapewnić odpowiednie warunki przyjmowania, w przypadkach gdy państwa członkowskie mają do czynienia z nieproporcjonalną liczbą osób ubiegających się o ochronę międzynarodową. Należy regularnie monitorować i oceniać, czy środki przewidziane w planach awaryjnych państw członkowskich są odpowiednie.
-

↓ 2013/33/EU recital 28

- (46) Państwa członkowskie powinny być uprawnione do wprowadzania lub utrzymywania korzystniejszych przepisów dla obywateli państw trzecich oraz bezpaństwowców, którzy ubiegają się o ochronę międzynarodową w państwie członkowskim.
-

↓ 2013/33/EU recital 29
(dostosowany)

- (47) ~~W tym celu~~ Zachęca się również państwa członkowskie do stosowania przepisów niniejszej dyrektywy w związku z postępowaniami w sprawie udzielenia innych form ochrony niż przewidziane w ~~dyrektywie 2011/95/UE~~ rozporządzeniu (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie kwalifikowania].
-

↓ 2013/33/EU recital 30
⇒ nowy

- (48) Wykonanie niniejszej dyrektywy powinno być oceniane w regularnych odstępach czasu. ⇒ Państwa członkowskie powinny dostarczyć Komisji niezbędnych informacji, tak aby Komisja była w stanie wywiązać się ze swoich obowiązków sprawozdawczych. ⇐
-

↓ 2013/33/EU recital 31
(dostosowany)

- (49) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie ustanowienie norm w sprawie ☒ warunków ☒ przyjmowania ~~wniosekodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒ w państwach członkowskich, nie może być osiągnięty w sposób wystarczający w przez państwa członkowskie, a z uwagi na rozmiary i skutki niniejszej dyrektywy możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie unijnym, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

↓ 2013/33/EU recital 32

- (50) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających²⁹ państwa członkowskie zobowiązały się do składania w uzasadnionych przypadkach wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji co najmniej jednego dokumentu wyjaśniającego związek między poszczególnymi elementami dyrektywy a odnośnymi częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. Ustawodawca jest zdania, że w odniesieniu do niniejszej dyrektywy złożenie takich dokumentów jest uzasadnione.
-

↓ 2013/33/EU recital 33
(dostosowany)

- ~~(33) Zgodnie z art. 1 i 2 oraz art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, który jest załączony do TUE i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), oraz bez uszczerbku dla z art. 4 tego protokołu, Zjednoczone Królestwo oraz Irlandia nie uczestniczą w przyjmowaniu niniejszej dyrektywy, nie są nią związane ani jej nie stosują.~~
-

↓ nowy

- (51) [Zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, te dwa państwa członkowskie powiadomiły o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej *dyrektywy*.]

LUB

- (51) [Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego Protokołu, te dwa państwa członkowskie nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej *dyrektywy* i nie są nią związane ani jej nie stosują.]

LUB

- (51) [Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii

²⁹ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego Protokołu, Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej *dyrektywy* i nie są nią związane ani jej nie stosuje.]

- (52) [Zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Irlandia powiadomiła (pismem z dnia ...) o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej *dyrektywy*.]

LUB

- (51) [Zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Zjednoczone Królestwo powiadomiło (pismem z dnia ...) o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej *dyrektywy*.]

- (52) [Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego Protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej *dyrektywy* i nie są nią związane ani jej nie stosuje.]

↓ 2013/33/EU recital 34

- (52) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej *dyrektywy* i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.

↓ 2013/33/EU recital 35

- (53) Niniejsza *dyrektywa* nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności niniejsza *dyrektywa* ma na celu zapewnienie pełnego poszanowania godności ludzkiej i wspieranie stosowania art. 1, 4, 6, 7, 18, 21, 24 i 47 Karty i musi być odpowiednio wdrażana.

↓ 2013/33/EU recital 36
(dostosowany)

- (54) Zobowiązanie do transpozycji niniejszej *dyrektywy* do prawa krajowego powinno ograniczać się do tych przepisów, które stanowią ~~zasadniczą~~ ☒ merytoryczną ☒ zmianę w porównaniu z ☒ wcześniejszą ☒ *dyrektywą* 2003/9/WE. Zobowiązanie do

~~przeniesienia~~ ☒ transpozycji ☒ przepisów, które nie uległy zmianie, wynika z wcześniejszych dyrektyw.

↓ 2013/33/EU recital 37
(dostosowany)

(55) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji ☒ dyrektywy ☒ do prawa krajowego ~~dyrektywy 2013/33/WE~~ określonych w załączniku ~~III część B~~.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

☒ PRZEDMIOT ☒ CEL, DEFINICJE I ZAKRES

Artykuł 1

Cel

~~Celem niniejszej dyrektywy jest ustanowienie~~ ☒ ustanawia ☒ normy dotyczące ~~przyjmowania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową (zwanych dalej „wnioskodawcami”) w państwach członkowskich.~~

Artykuł 2

Definicje

~~Na użytek~~ ☒ Do celów ☒ niniejszej dyrektywy ☒ stosuje się następujące definicje ☒:

~~(1)a)~~ „wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej” oznacza wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej zdefiniowany w art. ~~2 lit. b)~~ [4 ust. 2 lit. a)] ~~dyrektywy 2011/95/UE~~ rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX³⁰ [rozporządzenie w sprawie procedur];

↓ 2013/33/EU (dostosowany)
⇒ nowy

~~(2)b)~~ „osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową” oznacza ⇒ osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową, zdefiniowaną w art. [4 ust. 2 lit. b)] rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie procedur] ⇐ ~~obywatela państwa~~

³⁰ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

~~trzeciego lub bezpaństwowca, który złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, w odniesieniu do którego nie została jeszcze podjęta ostateczna decyzja;~~

~~(3)e) „członkowie rodziny” oznaczają ⇒ członków rodziny zdefiniowanych w art. [2 ust. 9] rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX³¹ [rozporządzenie w sprawie kwalifikowania]; ⇐ ~~o ile rodzina istniała już w kraju pochodzenia, następujących członków rodziny wnioskodawcy, którzy przebywają w tym samym państwie członkowskim w związku z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej;~~~~

~~malżonka wnioskodawcy lub jego partnera stanu wolnego, z którym pozostaje w stałym związku, w przypadku gdy prawo lub praktyka danego państwa członkowskiego traktuje związki niemałżeńskie w sposób porównywalny do związków małżeńskich na mocy przepisów prawa tego państwa członkowskiego odnoszących się do obywateli państw trzecich;~~

~~małoletnie dzieci pochodzące ze związków, o których mowa w tiret pierwszym, lub małoletnie dzieci wnioskodawcy, pod warunkiem że nie pozostają w związku małżeńskim oraz bez względu na to, czy zostały urodzone w małżeństwie czy poza nim lub przysposobione zgodnie z przepisami prawa krajowego;~~

~~– ojca, matkę lub inną osobę dorosłą, która zgodnie z prawem lub z praktyką danego państwa członkowskiego odpowiada za wnioskodawcę, gdy jest on małoletni i nie pozostaje w związku małżeńskim;~~

~~(4)d) „małoletni” oznacza ⇒ małoletniego zdefiniowanego w art. [2 ust. 10] rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie kwalifikowania] ⇐ ~~obywatela państwa trzeciego albo bezpaństwowca, który nie ukończył 18 lat;~~~~

~~(5)e) „małoletni bez opieki” oznacza małoletniego ☒ bez opieki ☒ ⇒ zdefiniowanego w art. [2 ust. 11] rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie kwalifikowania] ⇐ ~~który przybywa na terytorium państw członkowskich bez opieki osoby dorosłej, odpowiedzialnej za niego zgodnie z prawem lub z praktyką danego państwa członkowskiego, dopóki nie zostanie on skutecznie objęty opieką takiej osoby; pojęcie to obejmuje również małoletniego, który zostaje pozostawiony bez opieki po przybyciu na terytorium państw członkowskich;~~~~

↓ 2013/33/EU (dostosowany)

~~(6)f) „warunki przyjmowania” oznaczają pełen zestaw środków, które państwa członkowskie przyznają wnioskodawcom ☒ osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową ☒ zgodnie z niniejszą dyrektywą;~~

³¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

↓ 2013/33/EU (dostosowany)
⇒ nowy

(7)~~g)~~ „materialne ☒ warunki ☒ ~~w ramach~~ przyjmowania” oznaczają warunki przyjmowania, które obejmują zakwaterowanie, wyżywienie, ~~i~~ odzież ⇒ i inne niezbędnościowe artykuły pierwszej potrzeby, które zaspokajają potrzeby osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w ich szczególnych warunkach przyjmowania, takie jak artykuły higieniczne, ⇐ świadczone w naturze lub jako świadczenia pieniężne, talony, lub połączenie tych trzech form pomocy, a także oraz ~~oraz~~ ~~dziennie~~ diety;

↓ 2013/33/EU (dostosowany)

(8)~~h)~~ „zatrzymanie” oznacza umieszczenie ~~wnioskodawcy~~ ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ przez państwo członkowskie w określonym miejscu, gdzie ~~wnioskodawca~~ jest ☒ ona ☒ pozbawiona~~y~~ swobody przemieszczania się;

(9)~~i)~~ „ośrodek dla cudzoziemców” oznacza każde miejsce używane jako miejsce zbiorowego zakwaterowania ~~wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒ ;

↓ nowy

(10) „ucieczka” oznacza działanie, w wyniku którego osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową w celu uniknięcia procedur azylowych opuszcza terytorium, gdzie ma obowiązek przebywać zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX³² [rozporządzenie dublińskie], lub nie jest dostępna dla właściwych organów bądź dla sądu lub trybunału;

(11) „ryzyko ucieczki” oznacza, że w danym indywidualnym przypadku istnieją przesłanki, oparte na obiektywnych kryteriach określonych w prawie krajowym, pozwalające przypuszczać, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową może dopuścić się ucieczki;

↓ 2013/33/EU (dostosowany)
⇒ nowy

³² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

(12) ~~h~~ ~~☒~~ „opiekun” ~~☒~~ „przedstawiciel” oznacza osobę ~~⇒ zdefiniowaną w art. [4 ust. 2 lit. f)] rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie procedur] ☒ lub organizację wyznaczoną przez właściwe organy, mającą pomagać małoletniemu bez opieki i reprezentować go w postępowaniach przewidzianych w niniejszej dyrektywie, w celu najlepszego zabezpieczenia interesów dziecka, jak również, w razie potrzeby, dokonywać czynności prawnych w jego imieniu. Jeżeli na przedstawiciela wyznaczona jest organizacja, wskazuje ona osobę odpowiedzialną za wypełnianie obowiązków przedstawiciela wobec małoletniego bez opieki zgodnie z niniejszą dyrektywą;~~

(13) ~~k~~ „☒ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ , „wnioskodawca o szczególnych potrzebach w zakresie przyjmowania” oznacza ☒ osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową ☒ osobę szczególnej troski, zgodnie z art. 21, która potrzebuje specjalnych gwarancji, aby korzystać z praw i wypełniać obowiązki, ~~o których mowa przewidziane~~ w niniejszej dyrektywie, ~~⇒ jak osoby małoletnie, małoletnie bez opieki, osoby niepełnosprawne, osoby w starszym wieku, kobiety w ciąży, samotni rodzice z małymi dziećmi, ofiary handlu ludźmi, osoby cierpiące na poważne choroby, osoby z zaburzeniami psychicznymi i osoby, które doznały tortur, gwałtu lub innych poważnych form przemocy psychologicznej, fizycznej lub seksualnej, jak np. ofiary okaleczania narządów płciowych kobiet ☒.~~

Artykuł 3

Zakres

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do wszystkich obywateli państw trzecich i bezpaństwowców, którzy ~~składają wniosek~~ ☒ występują z wnioskiem ☒ o udzielenie ochrony międzynarodowej na terytorium, w tym na granicy ☒ zewnętrznej ☒, na ~~wodach~~ ~~⇒ morzu~~ ☒ terytorialnym ☒ lub w strefach tranzytowych państwa ~~członkowskiego~~ ☒ członkowskich ☒ , tak długo jak posiadają oni zezwolenie na pozostanie na jego terytorium jako ~~wnioskodawcy~~ ☒ osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową ☒, a także do członków ich rodzin, jeżeli są oni objęci takim wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z prawem krajowym.
2. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się w przypadkach wniosków o azyl dyplomatyczny lub terytorialny złożonych w przedstawicielstwach państw członkowskich.
3. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się w przypadku, gdy zastosowanie mają ~~przepisy dyrektywy Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między państwami członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami~~ ³³.

³³ Dyrektywa Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między państwami członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami (Dz.U. L 212 z 7.8.2001, s. 1).

4. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o stosowaniu niniejszej dyrektywy w związku z postępowaniami w sprawie wniosków o ochronę innego rodzaju niż wynikająca z dyrektywy 2011/95/UE rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie kwalifikowania].

Artykuł 4

Korzystniejsze przepisy

Państwa członkowskie mogą wprowadzić lub utrzymać korzystniejsze przepisy dotyczące warunków przyjmowania ~~wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒ i ~~innych~~ ☒ zależnych od nich ☒ bliskich krewnych ~~wnioskodawcy~~ przebywających w tym samym państwie członkowskim, ~~którzy są na jego utrzymaniu~~, lub ze względów humanitarnych, w zakresie, w jakim przepisy te są zgodne z niniejszą dyrektywą.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)
⇒ nowy

ROZDZIAŁ II

PRZEPISY OGÓLNE DOTYCZĄCE WARUNKÓW PRZYJMOWANIA

Artykuł 5

Informacje

1. ~~W rozsądnym czasie nieprzekraczającym 15 dni od~~ ⇒ Jak najszybciej, a najpóźniej w momencie ⇒ złożenia do właściwego organu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, państwa członkowskie powiadamiają ~~wnioskodawców~~ ☒ osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową ☒ ~~przynajmniej~~ o ustalonych świadczeniach oraz o obowiązkach dotyczących warunków przyjmowania, które osoby te muszą wypełniać. ⇒ W udzielonych informacjach wskazuje się, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie jest uprawniona do warunków przyjmowania określonych w art. 14–17 niniejszej dyrektywy, jak zapisano w art. 17a tej samej dyrektywy, w żadnym państwie członkowskim innym niż państwo, w którym osoba ta zobowiązana jest przebywać zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie dublińskie] ⇒.
- Państwa członkowskie zapewniają dostarczanie ~~wnioskodawcom~~ ☒ osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową ☒ informacji o organizacjach lub grupach osób świadczących szczególną pomoc prawną oraz o organizacjach, które mogą świadczyć pomoc lub udzielić informacji o dostępnych warunkach przyjmowania, w tym o opiece zdrowotnej.
2. Państwa członkowskie zapewniają przekazywanie informacji, o których mowa w ust. 1, w formie pisemnej ⇒ z wykorzystaniem standardowego wzoru, który opracuje

Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu, ~~oraz~~ w języku zrozumiałym dla ~~wnioskodawcy~~ ~~osoby~~ ~~ubiegającej się o ochronę międzynarodową~~ ~~lub~~ ~~w~~ ~~języku~~, co do którego można zasadnie przypuszczać, że jest dla niej zrozumiały. W ~~razie potrzeby~~ ~~stosownych przypadkach~~ takie informacje ~~mogą być~~ ~~są~~ ~~przekazywane również ustnie~~ ~~i dostosowane do potrzeb małoletnich~~.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł 6

~~☒~~ Dokumenty podróży ~~☒~~ ~~Dokumenty~~

~~1. Państwa członkowskie zapewniają doręczenie wnioskodawcy, w terminie trzech dni od dnia złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, dokumentu wydanego na jego nazwisko, potwierdzającego jego status wnioskodawcy lub poświadczającego, że uzyskał on zezwolenie na pobyt na terytorium państwa członkowskiego, podczas gdy jego wniosek ma być lub jest rozpatrywany.~~

~~Jeżeli posiadacz takiego dokumentu nie może swobodnie przemieszczać się po całości lub części terytorium państwa członkowskiego, dokument powinien stwierdzać także ten fakt.~~

~~2. Państwa członkowskie mogą wyłączyć stosowanie niniejszego artykułu, jeżeli wnioskodawca został zatrzymany, oraz na czas rozpatrywania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego na granicy lub w kontekście postępowania w sprawie prawa wnioskodawcy do wjazdu na terytorium państwa członkowskiego. W szczególnych przypadkach państwa członkowskie mogą na czas rozpatrywania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej wydać wnioskodawcom inne dowody równoważne dokumentowi, o którym mowa w ust. 1.~~

~~3. Dokument, o którym mowa w ust. 1, nie musi poświadczать tożsamości wnioskodawcy.~~

~~4. Państwa członkowskie przyjmują środki niezbędne do wydawania wnioskodawcom dokumentów, o których mowa w ust. 1, które muszą być ważne tak długo, jak długo osoby te posiadają zezwolenie na pobyt na terytorium danego państwa członkowskiego.~~

~~5. Państwa członkowskie mogą wydać ⇒ wydają ⇒ wnioskodawcom ☒ osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową ☒ dokument podróży, ⇒ wyłącznie ⇒ jeśli zaistnieją ważne powody humanitarne ⇒ lub inne powody o charakterze zasadniczym ⇒ wymagające obecności tych osób w innym państwie. ⇒ Ważność~~

dokumentu podróży powinna być ograniczona do celu i czasu potrzebnego z uwagi na przyczyny, dla których wydaje się ten dokument. ⇐

~~6. Państwa członkowskie nie mogą stosować wobec wnioskodawców wymogów dotyczących dokumentacji lub innych wymogów administracyjnych, które nie są konieczne, lub które są niewspółmierne, przed przyznaniem praw, które przysługują wnioskodawcom na mocy niniejszej dyrektywy, wyłącznie z powodu ubiegania się przez nich o ochronę międzynarodową.~~

↓ 2013/33/EU (dostosowany)

Artykuł 7

Pobyt i swoboda przemieszczania się

1. ~~Wnioskodawcy~~ ☒ Osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową ☒ mogą swobodnie przemieszczać się w granicach terytorium przyjmującego państwa członkowskiego lub na obszarze wyznaczonym im przez to państwo członkowskie. Wyznaczony obszar nie może mieć wpływu na nienaruszalną sferę życia prywatnego i musi zapewniać wystarczającą swobodę gwarantującą dostęp do wszystkich świadczeń na mocy niniejszej dyrektywy.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)
⇒ nowy

2. Państwa członkowskie ~~mogą podejmować~~ ⇒ w razie potrzeby podejmują ⇐ decyzje dotyczące ~~miejsca~~ pobytu ~~wnioskodawcy~~ ☒ danej osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ ⇒ w określonym miejscu ⇐ , jeśli przemawia za tym ☒ którakolwiek z następujących przyczyn: ☒

a) interes publiczny ☒ lub ☒ porządek publiczny ~~lub~~;

b) ~~w razie konieczności, ze względu na~~ sprawne rozpatrzenie i skuteczne monitorowanie wniosku o ochronę międzynarodową;

↓ nowy

c) sprawne przeprowadzenie i skuteczne monitorowanie procedury ustalania odpowiedzialnego państwa członkowskiego zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie dublińskie];

d) skuteczne zapobieganie ucieczce osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, w szczególności:

- w przypadku osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które nie dopełniły obowiązku wystąpienia z wnioskiem w państwie

członkowskim pierwszego wjazdu, zgodnie z art. [4 ust. 1] rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie dublińskie], i wyjechały do innego państwa członkowskiego bez odpowiedniego uzasadnienia, i tam wystąpiły z wnioskiem; lub

- w przypadku osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które są zobowiązane przebywać w innym państwie członkowskim zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie dublińskie]; lub
- w przypadku osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które po ucieczce do innego państwa członkowskiego zostały wysłane z powrotem do państwa członkowskiego, w którym są zobowiązane przebywać zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie dublińskie].

W tych przypadkach zapewnianie materialnych warunków przyjmowania jest uzależnione od faktycznego pobytu w wyznaczonym miejscu osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową.

3. Jeżeli istnieją powody, by przypuszczać, że istnieje ryzyko ucieczki osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, państwa członkowskie w razie potrzeby zobowiązują taką osobę do zgłaszania się do właściwych organów lub do stawiania się przed nimi osobiście natychmiast lub w wyznaczonym czasie, tak często, jak jest to konieczne, aby skutecznie zapobiec ucieczce tej osoby.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)

4. Państwa członkowskie określają przypadki, w których ~~wnioskodawcom~~ ☒ osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową ☒ może zostać wydane tymczasowe zezwolenie na opuszczenie ☒ ich ☒ miejsca pobytu, ~~o którym mowa w ust. 2 i 3,~~ lub wyznaczonego obszaru, ~~o którym mowa w ust. 4.~~ Decyzje są podejmowane ~~indywidualnie,~~ obiektywnie i bezstronnie ☒ na podstawie oceny indywidualnych przypadków ☒, a decyzja odmowna jest uzasadniana.

~~Wnioskodawca~~ ☒ Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ nie musi posiadać zezwolenia na stawienie się przed organami lub sądami, jeżeli ~~jego jej~~ obecność jest niezbędna.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)
⇒ nowy

5. Państwa członkowskie zobowiązują ~~wnioskodawców~~ ☒ osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową ☒ do niezwłocznego powiadomienia właściwych organów o ich aktualnym ⇒ miejscu pobytu lub ⇐ adresie ⇒, lub numerze telefonu,

pod którym można się z nimi skontaktować, ⇐ oraz o każdej zmianie ⇐ numeru telefonu lub ⇐ adresu.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)

26. Państwa członkowskie mogą uzależnić korzystanie ze świadczeń materialnych ☒ warunków ☒ w ramach przyjmowania, od rzeczywistego pobytu wnioskodawcy ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒ w konkretnym miejscu, które zostanie określone przez państwa członkowskie. Taka decyzja, która może mieć charakter ogólny, jest podejmowana indywidualnie, i na podstawie prawa krajowego.

↓ nowy

7. Decyzje, o których mowa w niniejszym artykule, są podejmowane na podstawie indywidualnego zachowania i szczególnej sytuacji danej osoby, w tym osób o szczególnych potrzebach przyjmowania, a także z należytym poszanowaniem zasady proporcjonalności.

8. Państwa członkowskie podają przyczyny faktyczne, a w stosownych przypadkach prawne, wszelkich decyzji podejmowanych zgodnie z niniejszym artykułem. Osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową są natychmiast informowane w formie pisemnej, w języku, który jest dla nich zrozumiały lub co do którego można zasadnie przypuszczać, że jest dla nich zrozumiały, o przyjęciu takiej decyzji, o procedurach zaskarżania decyzji zgodnie z art. 25 oraz o skutkach nieprzestrzegania obowiązków nałożonych decyzją.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)

Artykuł 8

Zatrzymanie

1. Państwa członkowskie nie zatrzymują żadnej osoby wyłącznie ze względu na fakt, że jest ona wnioskodawcą ☒ osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową ☒ zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej³⁴.

³⁴

Zob. s. 60 niniejszego Dziennika Urzędowego.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)

2. W przypadkach gdy jest to konieczne, państwa członkowskie mogą, po indywidualnym zbadaniu każdej sprawy, zatrzymać ~~wnioskodawcę~~ ☒ osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową ☒, jeżeli nie można skutecznie zastosować łagodniejszych środków przymusu.
3. ~~Wnioskodawcę~~ ☒ Osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową ☒ można zatrzymać wyłącznie:
- a) w celu ustalenia lub weryfikacji jej~~go~~ tożsamości lub obywatelstwa;
 - b) w celu uzyskania informacji, na których opiera się wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, a których uzyskanie bez zatrzymania byłoby niemożliwe, szczególnie gdy istnieje ryzyko ucieczki ~~wnioskodawcy~~ ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ ;

↓ nowy

- c) w celu zapewnienia przestrzegania obowiązków prawnych nałożonych na osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową w drodze indywidualnej decyzji zgodnie z art. 7 ust. 2, w przypadkach gdy osoba ta nie dopełniła takich obowiązków i istnieje ryzyko ucieczki;

↓ 2013/33/EU (dostosowany)

⇒ nowy

- ~~d)e)~~ w związku z ~~postępowaniem~~ ☒ procedurą ☒ ⇒ na granicy zgodnie z art. [41] rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie procedur] ⇐ mającym na celu podjęcie decyzji w sprawie prawa ~~wnioskodawcy~~ ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ do przybycia na terytorium państwa członkowskiego;

↓ 2013/33/EU (dostosowany)

- ~~e)d)~~ gdy zatrzymanie to wiąże się z procedurą powrotu na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE ~~z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw~~

~~trzecich~~³⁵ i ma służyć przygotowaniu powrotu lub przeprowadzeniu procesu wydalania, a dane państwo członkowskie może wykazać na podstawie obiektywnych kryteriów, w tym informacji, że ~~wnioskodawca~~ ☒ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ już uprzednio miała możliwość skorzystania z procedury azylowej, istnienie racjonalnych przesłanek, by sądzić, że ~~wnioskodawca~~ ☒ osoba ta ☒ wystąpiła o ochronę międzynarodową tylko w celu opóźnienia lub uniemożliwienia wykonania decyzji nakazującej powrót;

~~f) e)~~ jeżeli wymaga tego bezpieczeństwo narodowe lub porządek publiczny;

~~g) f)~~ zgodnie z art. ~~28~~ 29 rozporządzenia ~~Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela kraju trzeciego lub bezpaństwowca~~³⁶ nr XXX/XXX [rozporządzenie dublińskie].

↓ 2013/33/EU

⇒ nowy

⇒ Wszystkie wyżej wymienione ⇐ ~~P~~powody zatrzymania są określane w prawie krajowym.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)

4. Państwa członkowskie zapewnią określenie w prawie krajowym alternatyw dla zatrzymania, takich jak regularne zgłaszanie się do wskazanych organów, złożenie poręczenia majątkowego lub nakaz przebywania w określonym miejscu pobytu.

Artykuł 9

Gwarancje dla zatrzymanych ~~wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒

1. Zatrzymanie stosuje się wobec ~~wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒ na możliwie najkrótszy okres i jedynie tak długo, jak zastosowanie mają warunki określone w art. 8 ust. 3.

Postępowania administracyjne istotne z punktu widzenia warunków zatrzymania, o których mowa w art. 8 ust. 3, są przeprowadzane z należyłą starannością. Opóźnienia

³⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 343 z 23.12.2011, s. 1).

³⁶ Zob. s. 31 niniejszego Dziennika Urzędowego.

w postępowaniu administracyjnym, których nie można przypisać ~~wnioskodawcy~~ ☒ osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒, nie mogą stanowić uzasadnienia dla przedłużenia zatrzymania.

2. Decyzja o zatrzymaniu ~~wnioskodawcy~~ ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ wydawana jest na piśmie przez organy sądowe lub administracyjne. W nakazie zatrzymania wskazuje się przesłanki prawne i faktyczne dla jego wydania.
3. W przypadku zarządzenia zatrzymania przez organy administracyjne, państwa członkowskie zapewniają – z urzędu lub na żądanie ~~wnioskodawcy~~ ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ – szybką sądową kontrolę legalności zatrzymania. W razie kontroli z urzędu, legalność zatrzymania jest ustalana możliwie jak najszybciej po dokonaniu zatrzymania. W razie kontroli na żądanie ~~wnioskodawcy~~ ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒, legalność zatrzymania jest kontrolowana możliwie jak najszybciej po wszczęciu odnośnego postępowania. W tym celu państwa członkowskie określają w prawie krajowym terminy przeprowadzania kontroli sądowej z urzędu lub kontroli sądowej na żądanie ~~wnioskodawcy~~ ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒.

Jeżeli zatrzymanie zostało w wyniku kontroli sądowej uznane za niezgodne z prawem, ~~danej~~ ~~wnioskodawca~~ ☒ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ jest natychmiast zwalniana.

4. Zatrzymanci ~~wnioskodawcy~~ ☒ osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową ☒ są natychmiast informowani na piśmie – w języku dla nich zrozumiałym lub co do którego można zasadnie przypuszczać, że jest dla nich zrozumiały – o powodach zatrzymania, o określonych w prawie krajowym procedurach zaskarżania nakazu zatrzymania oraz o możliwości wystąpienia o bezpłatną pomoc prawną i zastępstwo prawne.
5. Zatrzymanie podlega kontroli przez organ sądowy w rozsądnych odstępach czasu, z urzędu lub na żądanie ~~danej~~ ~~wnioskodawcy~~ ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒, w szczególności w przypadku dłuższego okresu zatrzymania, zaistnienia nowych okoliczności lub jeśli dostępne będą nowe informacje, które mogą wpływać na legalność zatrzymania.
6. W przypadku kontroli nakazu zatrzymania, przewidzianej w ust. 3, państwa członkowskie zapewniają ~~wnioskodawcy~~ ☒ osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ dostęp do bezpłatnej pomocy prawnej i zastępstwa prawnego. Dotyczy to co najmniej przygotowania wymaganych w ramach postępowania dokumentów oraz udziału w rozprawie przed organami sądowymi w imieniu ~~wnioskodawcy~~ ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒.

Bezpłatna pomoc prawna i zastępstwo prawne są świadczone przez odpowiednio wykwalifikowane osoby – tak jak to dopuszcza lub na to zezwala prawo krajowe – których interes nie jest sprzeczny, ani faktycznie, ani potencjalnie, z interesem ~~wnioskodawcy~~ ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒.

7. Państwa członkowskie mogą także postanowić, że bezpłatna pomoc prawna i zastępstwo prawne przysługuje:
 - a) jedynie osobom pozbawionym wystarczających zasobów; lub
 - b) jedynie w postaci usług zapewnianych przez doradców prawnych lub innych doradców wyraźnie wyznaczonych zgodnie z prawem krajowym do pomocy ~~wnioskodawcom~~ ☒ osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową ☒ i do ich reprezentowania.
8. Państwa członkowskie mogą także:
 - a) ustanawiać limity – pieniężne lub czasowe – na świadczenie bezpłatnej pomocy prawnej i zastępstwa prawnego, pod warunkiem że takie limity nie ograniczają w sposób arbitralny dostępu do pomocy prawnej i zastępstwa prawnego;
 - b) ustalić, że w odniesieniu do opłat i innych kosztów traktowanie ~~wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒ nie może być korzystniejsze niż standardowe traktowanie własnych obywateli w kwestiach związanych z pomocą prawną.
9. Państwa członkowskie mogą żądać całkowitego lub częściowego zwrotu wszelkich poniesionych kosztów, jeżeli sytuacja finansowa ~~wnioskodawcy~~ ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ znacznie się poprawiła lub jeżeli decyzja o pokryciu takich kosztów zapadła na podstawie nieprawdziwych informacji dostarczonych przez ~~wnioskodawcę~~ ☒ tę osobę ☒.
10. Procedury dotyczące dostępu do pomocy prawnej i zastępstwa prawnego są określone w prawie krajowym.

Artykuł 10

Warunki zatrzymania

1. Co do zasady na czas zatrzymania ~~wnioskodawcy~~ ☒ osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową ☒ są umieszczani w specjalnych ośrodkach ~~zatrzymań~~ ☒ detencyjnych ☒. Jeżeli państwo członkowskie nie może zapewnić zakwaterowania w specjalnym ośrodku ~~zatrzymań~~ ☒ detencyjnym ☒ i musi posiłkować się zakwaterowaniem w więzieniu, zatrzymanego ~~wnioskodawcę~~ ☒ osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową ☒ umieszcza się oddzielnie od zwykłych więźniów i zastosowanie mają warunki zatrzymania określone w niniejszej dyrektywie.

W zakresie, w jakim jest to możliwe, w czasie trwania zatrzymania ~~wnioskodawców~~ ☒ osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową ☒ umieszcza się oddzielnie od innych obywateli państw trzecich, którzy nie złożyli wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.

Jeżeli ~~wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒ nie można umieścić osobno od innych obywateli państw trzecich, dane państwo członkowskie zapewnia, aby zastosowanie miały warunki zatrzymania określone w niniejszej dyrektywie.

2. Zatrzymanej ~~wnioskodawcy~~ ☒ osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową ☒ muszą mieć dostęp do stref znajdujących się na świeżym powietrzu.
3. Państwa członkowskie zapewniają przedstawicielom Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR) możliwość kontaktowania się z ~~wnioskodawcami~~ ☒ osobami ubiegającymi się o ochronę międzynarodową ☒ i możliwość ich odwiedzania w warunkach nienaruszających prywatności. Dotyczy to również organizacji działającej na terytorium danego państwa członkowskiego w imieniu UNHCR na podstawie umowy z tym państwem członkowskim.
4. Państwa członkowskie zapewniają członkom rodziny, doradcom prawnym lub innym doradcom oraz osobom reprezentującym odnośne organizacje pozarządowe uznane przez dane państwo członkowskie możliwość kontaktu z ~~wnioskodawcami~~ ☒ osobami ubiegającymi się o ochronę międzynarodową ☒ i możliwość ich odwiedzania w warunkach nienaruszających prywatności. Ograniczenia dostępu do ośrodka ~~zatrzymań~~ ☒ detencyjnego ☒ mogą być wprowadzane wyłącznie w przypadkach, w których na mocy prawa krajowego są one obiektywnie konieczne ze względu na bezpieczeństwo, porządek publiczny lub zarządzanie ośrodkiem ~~zatrzymań~~ ☒ detencyjnym ☒, pod warunkiem że dostęp nie zostanie w ten sposób znacząco ograniczony lub uniemożliwiony.
5. Państwa członkowskie zapewniają, by zatrzymanej ~~wnioskodawcy~~ ☒ osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową ☒ ~~byli~~ były systematycznie informowanej o regułach obowiązujących w ośrodku oraz o swoich prawach i obowiązkach w języku dla nich zrozumiałym lub w języku, co do którego można w uzasadniony sposób przypuszczać, że jest dla nich zrozumiały. W uzasadnionych przypadkach oraz na rozsądny, możliwie najkrótszy okres, państwa członkowskie mogą odstąpić od wypełniania tego obowiązku, jeżeli zatrzymanie ~~wnioskodawcy~~ ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ nastąpiło na przejściu granicznym lub w strefie tranzytowej. Odstępstwo to nie ma zastosowania w przypadkach, o których mowa w art. ~~42~~ 41 ~~dyrektywy 2013/32/UE~~ rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie procedur].

↓ 2013/33/EU (dostosowany) ⇒ nowy

Artykuł 11

Zatrzymanie ~~osób wymagających szczególnej troski i wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, ☒ o szczególnych potrzebach w zakresie przyjmowania

1. Organy krajowe biorą pod uwagę przede wszystkim stan zdrowia, w tym stan zdrowia psychicznego, zatrzymanych ~~wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒, ~~którzy wymagają szczególnej troski~~ ⇒ które mają szczególne potrzeby w zakresie przyjmowania ⇐.

W przypadku zatrzymania osób ~~wymagających szczególnej troski~~ ⇒ ubiegających się o ochronę międzynarodową, mających szczególne potrzeby w zakresie przyjmowania ⇐ państwa członkowskie zapewniają regularne monitorowanie oraz odpowiednią pomoc z uwzględnieniem szczególnej sytuacji takich osób, w tym stanu ich zdrowia.

↓ 2013/33/EU

2. Małoletnich zatrzymuje się tylko w ostateczności, gdy zostanie ustalone, że nie można skutecznie zastosować łagodniejszych środków przymusu. Zatrzymanie takie zarządza się na możliwie najkrótszy okres oraz podejmuje się starania zmierzające do zwolnienia zatrzymanych małoletnich i umieszczenia ich w odpowiednich miejscach zakwaterowania dla małoletnich.

↓ 2013/33/EU (dostosowany) ⇒ nowy

Naczelnym kryterium dla państw członkowskich jest interes ~~małoletniego~~ ☒ dziecka, ☒ ~~zgodnie z~~ ☒ o którym mowa w ☒ art. ~~23~~ 22 ust. 2.

Zatrzymani małoletni mają ⇒ zapewnione prawo do edukacji oraz ⇐ możliwość uczestniczenia w zajęciach wypoczynkowych, w tym w grach i zajęciach rekreacyjnych odpowiednich dla ich wieku.

↓ 2013/33/EU

3. Małoletnich bez opieki zatrzymuje się tylko w wyjątkowych okolicznościach. Dokłada się wszelkich starań, aby zatrzymanego małoletniego bez opieki jak najszybciej zwolnić.

Małoletnich bez opieki nigdy nie zatrzymuje się w więzieniach.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)
⇒ nowy

Małoletnim bez opieki zapewnia się ~~w zakresie~~, w ~~miarę możliwości~~ ~~jaki jest to możliwe~~, zakwaterowanie w placówkach dysponujących personelem, ☒ który uwzględnia ☒ i ~~udogodnieniami, które odpowiadają~~ ☒ prawa i ☒ potrzeby ~~osób~~ w ich wieku, ☒ oraz udogodnieniami ☒ ☒ dostosowanymi do małoletnich bez opieki ☒.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)

W przypadku zatrzymania małoletnich bez opieki państwa członkowskie zapewniają zakwaterowanie ich oddzielnie od dorosłych.

4. Zatrzymanym rodzinom zapewnia się oddzielne pomieszczenia gwarantujące odpowiedni zakres prywatności.
5. Państwa członkowskie zapewniają umieszczanie zatrzymanych ~~wnioskodawców~~ ~~będących kobietami~~ ☒ kobiet ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒ w oddzielnych pomieszczeniach od ~~wnioskodawców~~ ~~będących mężczyznami~~ ☒ mężczyzn ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒, chyba że są oni członkami rodziny i wszystkie zainteresowane osoby wyrażą na to zgodę.

Odstępstwa od akapitu pierwszego mogą dotyczyć wykorzystania pomieszczeń wspólnych przeznaczonych do zajęć rekreacyjnych i socjalnych, w tym wydawania posiłków.

6. W uzasadnionych przypadkach i na rozsądny, możliwie najkrótszy okres, państwa członkowskie mogą odstąpić od ust. 2 akapit trzeci, ust. 4 i ust. 5 akapit pierwszy w przypadku zatrzymania ~~wnioskodawcy~~ ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ na przejściu granicznym lub w strefie tranzytowej, z wyłączeniem przypadków, o których mowa w art. ~~43~~ ~~41~~ ~~dyrektywy 2013/32/UE~~ rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie procedur].

Artykuł 12

Rodziny

Zapewniając zakwaterowanie ~~wnioskodawcom~~ ☒ osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową ☒, państwa członkowskie podejmują właściwe środki w celu utrzymania, w możliwie jak najszerszym zakresie, jedności rodziny w postaci, w jakiej przebywa na ich terytorium. Środki takie są wdrażane za zgodą ~~wnioskodawcy~~ ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒.

Artykuł 13

~~Profilaktyczne~~ ☒ Przesiewowe ☒ badania medyczne

Państwa członkowskie mogą wymagać od ~~wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒ poddania się ~~profilaktycznemu~~ ☒ przesiewowemu ☒ badaniu medycznemu uzasadnionemu względami zdrowia publicznego.

Artykuł 14

Nauka szkolna i kształcenie małoletnich

1. Państwa członkowskie przyznają małoletnim dzieciom ~~wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒ oraz ~~wnioskodawcom, którzy są małoletni,~~ ☒ małoletnim osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową ☒ dostęp do systemu kształcenia na podobnych warunkach, jak własnym obywatelom, do czasu faktycznego wykonania wobec nich lub ich rodziców środka w postaci wydalenia. Takie kształcenie może być prowadzone w ośrodku dla cudzoziemców.

Dane państwo członkowskie może zastrzec, że taki dostęp musi być ograniczony do państwowego systemu kształcenia.

Państwa członkowskie nie odmawiają prawa do kształcenia średniego z tej tylko przyczyny, że małoletni osiągnął pełnoletniość.

2. Dostępu do systemu kształcenia nie odracza się na okres dłuższy niż trzy miesiące od daty złożenia przez małoletniego lub w jego imieniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.

W razie potrzeby dla małoletnich organizuje się zajęcia przygotowawcze, w tym kursy językowe, mające na celu ułatwienie im dostępu do systemu kształcenia oraz uczestnictwa w tym systemie zgodnie z ust. 1.

3. W przypadku gdy dostęp do systemu kształcenia, o którym mowa w ust. 1, nie jest możliwy ze względu na szczególną sytuację małoletniego, dane państwo członkowskie udostępnia inne formy kształcenia zgodne ze swoim prawem krajowym i swoją praktyką.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł 15

Zatrudnienie

1. Państwa członkowskie zapewniają ~~wnioskodawcom~~ ☒ osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową ☒ dostęp do rynku pracy nie później niż ~~9~~ ⇒ 6 ⇐ miesięcy od dnia złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, jeżeli właściwy organ nie podjął jeszcze decyzji ~~w pierwszej instancji~~ ⇒ administracyjnej ⇐, a ~~wnioskodawca~~ ☒ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ nie ponosi odpowiedzialności za tę zwłokę.

↓ nowy

Jeżeli państwo członkowskie przyspieszyło badanie zasadności wniosku o ochronę międzynarodową zgodnie z art. [40 ust. 1 lit. a)–f)] rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie procedur], dostępu do rynku pracy nie przyznaje się.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)
⇒ nowy

2. Państwa członkowskie ~~podejmują decyzję dotyczącą warunków przyznania wnioskodawcy dostępu do rynku pracy zgodnie ze swoim prawem krajowym, zapewniając jednocześnie wnioskodawcom~~ ☒ zapewniają osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową ⇐ ⇒, którym przyznano dostęp do rynku pracy zgodnie z ust. 1, ⇐ faktyczny dostęp do rynku pracy.

Ze względów związanych z polityką rynku pracy państwa członkowskie mogą ~~przyznać pierwszeństwo~~ ⇒ sprawdzić, czy na danym stanowisku pracy można zatrudnić obywateli danego państwa członkowskiego lub innych ⇐ ~~obywateliom Unii oraz obywatelom państw, które są stronami Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a także legalnie przebywającym~~ ☒ lub ☒ ~~obywateliom państw trzecich~~ ☒, którzy legalnie przebywają w tym państwie członkowskim ☒.

3. Państwa członkowskie zapewniają osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową traktowanie na równi z własnymi obywatelami w odniesieniu do:

- a) warunków pracy, w tym płacy i zwolnienia, czasu pracy i urlopu, a także warunków bezpieczeństwa i higieny w miejscu pracy;
- b) wolności zrzeszania się i przynależności oraz członkostwa w organizacji reprezentującej pracowników lub pracodawców bądź w dowolnej organizacji, której członkowie wykonują określony zawód, w tym świadczeń przyznanych przez takie organizacje, nie naruszając krajowych przepisów dotyczących porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego;
- c) kształcenia i szkolenia zawodowego, z wyjątkiem dotacji na studia i utrzymanie oraz pożyczek lub innych dotacji i pożyczek związanych z kształceniem i szkoleniem zawodowym;
- d) uznawania dyplomów, świadectw i innych dowodów potwierdzających formalne kwalifikacje w ramach istniejących procedur uznawania zagranicznych kwalifikacji, przy jednoczesnym ułatwianiu, w miarę możliwości, pełnego dostępu osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które nie są w stanie dostarczyć dokumentacji potwierdzającej kwalifikacje, do odpowiednich systemów oceny, walidacji i akredytacji ich wcześniejszej nauki;
- e) działów zabezpieczenia społecznego, zdefiniowanych w rozporządzeniu (WE) nr 883/2004.

Państwa członkowskie mogą ograniczyć równe traktowanie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową:

- (i) na podstawie lit. b) niniejszego ustępu przez wykluczenie ich z uczestnictwa w zarządzaniu organami podlegającymi porządkowi publicznemu oraz z pełnienia funkcji publicznych;
- (ii) na podstawie lit. c) niniejszego ustępu – z kształcenia i szkolenia zawodowego bezpośrednio powiązanego z określoną działalnością zawodową;
- (iii) na podstawie lit. e) niniejszego ustępu przez wyłączenie świadczeń rodzinnych i zasiłków dla bezrobotnych, nie naruszając przepisów rozporządzenia (UE) nr 1231/2010.

Prawo do równego traktowania nie daje prawa pobytu w przypadkach, w których decyzja podjęta zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie procedur] spowodowała wygaśnięcie prawa osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do pozostania w danym państwie.

↓ 2013/33/EU

- ~~4.3.~~ Dostęp do rynku pracy nie może zostać cofnięty podczas trwania postępowania odwoławczego w przypadku, gdy odwołanie się od decyzji odmownej w zwykłym trybie ma skutek zawieszający, do momentu doręczenia odmownej decyzji w sprawie odwołania.
-

↓ nowy

5. W przypadku udzielenia osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową dostępu do rynku pracy zgodnie z ust. 1 państwa członkowskie zapewniają, aby dokument osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, o którym mowa w art. [29] rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie procedur] zawierał informację, że osoba ta ma pozwolenie na podjęcie pracy za wynagrodzeniem.
-

↓ 2013/33/EU

~~Artykuł 16~~

~~Szkolenie zawodowe~~

- ~~1. Państwa członkowskie mogą zezwolić wnioskodawcom na dostęp do szkolenia zawodowego niezależnie od tego, czy mają oni dostęp do rynku pracy.~~
- ~~2. Dostęp do szkolenia zawodowego związanego z umową o pracę zależy od zakresu, w jakim wnioskodawca ma dostęp do rynku pracy, zgodnie z art. 15.~~
-

↓ 2013/33/EU (dostosowany)

⇒ nowy

~~Artykuł 17~~ 16

Ogólne zasady dotyczące świadczeń materialnych ☒ warunków ☒ ~~w ramach~~ przyjmowania ~~oraz opieki zdrowotnej~~

1. Państwa członkowskie zapewniają ~~udostępnienie wnioskodawcom~~ ☒ osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową ☒ świadczeń materialnych ☒ warunki ☒ ~~w ramach~~ przyjmowania ~~w momencie~~ ⇒ od momentu ☒ złożenia ☒ wystąpienia ☒ przez nich z wnioskiem o udzielenie ochrony

międzynarodowej ⇒ zgodnie z art. 25 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie procedur] ⇐.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)

2. Państwa członkowskie zapewniają świadczenia materialne ☒ warunki ☒ ~~w ramach przyjmowania pozwalające wnioskodawcom~~ ☒ osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową ☒ na odpowiedni poziom życia, gwarantujący im utrzymanie i ochronę zdrowia fizycznego i psychicznego.
-

↓ 2013/33/EU (dostosowany)

⇒ nowy

Państwa członkowskie zapewniają, by taki poziom życia był zapewniany w przypadku osób ~~szczególnej troski~~ ⇒ ubiegających się o ochronę międzynarodową, mających szczególne potrzeby w zakresie przyjmowania ⇐, ~~zgodnie z art. 21~~, jak również w przypadku osób zatrzymanych.

3. Państwa członkowskie mogą uzależnić przyznanie wszystkich lub niektórych ~~świadczeń~~ materialnych ☒ warunków ☒ ~~w ramach przyjmowania oraz opieki zdrowotnej~~ od faktu, że ~~wnioskodawcy~~ ☒ osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową ☒ nie posiadają środków wystarczających do życia na poziomie odpowiednim do ich stanu zdrowia oraz do zapewnienia im utrzymania.
4. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby ~~wnioskodawcy~~ ☒ osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową ☒ pokrywały w całości lub w części koszty ~~świadczeń~~ materialnych ☒ warunków ☒ ~~w ramach przyjmowania oraz opieki zdrowotnej~~ przewidzianych w ~~niniejszej dyrektywie, zgodnie z~~ ust. 3, jeżeli ~~wnioskodawcy~~ ☒ osoby te ☒ posiadają wystarczające środki, na przykład jeżeli pracowały przez wystarczający okres.

Jeżeli okaże się, że ~~wnioskodawca~~ ☒ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ posiadała środki wystarczające do pokrycia kosztów ~~świadczeń~~ materialnych ☒ warunków ☒ ~~w ramach przyjmowania oraz opieki zdrowotnej~~ w czasie, gdy te podstawowe potrzeby były zaspokajane, państwa członkowskie mogą zażądać od ~~wnioskodawcy~~ ☒ tej osoby ☒ zwrotu poniesionych kosztów.

↓ nowy

5. Oceniając zasoby osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, wymagając od takiej osoby pokrycia w całości lub w części kosztów materialnych warunków przyjmowania lub zwrotu tych kosztów zgodnie z ust. 4, państwa członkowskie przestrzegają zasady proporcjonalności. Państwa członkowskie uwzględniają także indywidualną sytuację danej osoby oraz potrzebę poszanowania jej godności lub integralności, w tym szczególne potrzeby w zakresie przyjmowania. W każdych okolicznościach państwa członkowskie zapewniają osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową poziom życia, który gwarantuje jej utrzymanie i ochronę zdrowia fizycznego i psychicznego.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)
⇒ nowy

- 6.5 Jeżeli państwa członkowskie przyznają świadczenia materialne ☒ warunki ☒ ~~w ramach~~ przyjmowania w formie świadczeń finansowych lub talonów, ich wartość jest ustalana na podstawie poziomów określonych prawem lub praktyką danego państwa członkowskiego w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu życia własnym obywatelom. Państwa członkowskie mogą w tym kontekście traktować ~~wnioskodawców~~ ☒ osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową ☒ mniej korzystnie niż własnych obywateli, zwłaszcza jeżeli wsparcia materialnego udziela się częściowo w naturze lub jeżeli te poziomy, stosowane względem własnych obywateli, mają zapewnić poziom życia wyższy od tego, który wobec ~~wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒ przewiduje niniejsza dyrektywa. ⇒ Państwa członkowskie informują Komisję i Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu o poziomach stosowanych w krajowym prawie lub praktyce w celu ustalenia poziomu pomocy finansowej zapewnianej osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową zgodnie z niniejszym ustępem. ⇐

↓ 2013/33/EU (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~18~~ 17

Formy świadczeń materialnych ☒ warunków ☒ ~~w ramach~~ przyjmowania

1. W przypadku gdy zakwaterowanie jest świadczone w naturze, ~~powinno ono przyjąć~~ ⇒ zapewnia ono odpowiedni poziom życia i przyjmuje ⇐ jedną z następujących form lub ich kombinację:
 - a) lokali wykorzystywanych do celów zakwaterowania ~~wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒ na czas rozpatrywania ich wniosku ~~złożonego~~ ☒ , z którym wystąpiono ☒ na granicy lub w strefach tranzytowych;
 - b) ośrodków dla cudzoziemców, ~~które gwarantują odpowiedni poziom życia;~~

- c) domów prywatnych, mieszkań, hoteli lub innych lokali zaadaptowanych na potrzeby zakwaterowania ~~wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)

2. Bez uszczerbku dla szczególnych warunków zatrzymania przewidzianych w art. 10 i 11, w odniesieniu do zakwaterowania, o którym mowa w ust. 1 lit. a), b) i c) niniejszego artykułu, państwa członkowskie zapewniają:
- a) ~~wnioskodawcom~~ ☒ osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową ☒ – gwarancję ochrony ich życia rodzinnego;
 - b) ~~wnioskodawcom~~ ☒ osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową ☒ – możliwość kontaktowania się z krewnymi, doradcami prawnymi lub innymi doradcami oraz z osobami reprezentującymi UNHCR i inne ~~odpowiednie~~ ☒ właściwe ☒ organizacje i organy krajowe, międzynarodowe oraz pozarządowe;
 - c) członkom rodzin, doradcom prawnym lub innym doradcom, osobom reprezentującym UNHCR oraz ~~odpowiednim~~ ☒ właściwym ☒ organizacjom pozarządowym uznawanym przez dane państwo członkowskie – dostęp w celu udzielania pomocy ~~wnioskodawcom~~ ☒ osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową ☒. Ograniczenia dotyczące takiego dostępu mogą być nałożone wyłącznie ze względu na bezpieczeństwo tych pomieszczeń oraz ~~wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)

⇒ nowy

3. ~~W odniesieniu do wnioskodawców umieszczonych w lokalach i ośrodkach dla cudzoziemców, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b)~~ ⇒ Zapewniając materialne warunki przyjmowania ⇐, państwa członkowskie biorą pod uwagę szczególne względy wynikające z płci i wieku oraz sytuację osób ~~szczególnej troski~~ ⇒ ubiegających się o ochronę międzynarodową, o szczególnych potrzebach w zakresie przyjmowania ⇐.
4. ⇒ Zapewniając zakwaterowanie, ⇐ Państwa członkowskie ~~przyjmują~~ ☒ wprowadzają ☒ odpowiednie środki zapobiegające napadom oraz przemocy ze względu na płeć, w tym napadom na tle seksualnym i molestowaniu, ~~w lokalach i ośrodkach dla cudzoziemców, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b)~~.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)

5. Państwa członkowskie zapewniają, w miarę możliwości, zakwaterowanie dorosłego ~~wnioskodawcy~~ ☒ zależnej osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ o szczególnych potrzebach w zakresie przyjmowania, razem z dorosłymi bliskimi krewnymi, którzy już są obecni w tym samym państwie członkowskim i którzy za ~~niego~~ nią odpowiadają zgodnie z prawem lub praktyką danego państwa członkowskiego.
6. Państwa członkowskie zapewniają ograniczenie przenoszenia ~~wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒ z jednego miejsca zakwaterowania do innego do przypadków, gdy jest to niezbędne. Państwa członkowskie zapewniają ~~wnioskodawcom~~ ☒ osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową ☒ możliwość powiadamiania swoich doradców prawnych lub innych doradców o przeniesieniu oraz o nowym adresie.
-

↓ 2013/33/EU

⇒ nowy

7. Osoby ⇒ zapewniające materialne warunki przyjmowania, w tym ⇐ pracujące w ośrodkach dla cudzoziemców, są odpowiednio przeszkolone i związane krajowymi przepisami dotyczącymi poufności, w odniesieniu do wszelkich informacji uzyskanych w trakcie wykonywania pracy.
-

↓ 2013/33/EU (dostosowany)

8. Państwa członkowskie mogą włączyć ~~wnioskodawców~~ ☒ osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową ☒ w zarządzanie zasobami materialnymi oraz niematerialnymi aspektami życia w ośrodku ~~poprzez organ doradczy lub radę reprezentującą mieszkańców~~.
9. W należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie mogą wyjątkowo, na rozsądny i możliwie najkrótszy okres, ustalić inne formy ~~świadczeń~~ materialnych ☒ warunków ☒ ~~w ramach~~ przyjmowania niż przewidziane w niniejszym artykule, jeżeli:
- a) zgodnie z art. ~~22~~ 21 wymagana jest ocena szczególnych potrzeb ~~wnioskodawcy~~ ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ ;
 - b) zwykle dostępne zasoby mieszkaniowe są tymczasowo wyczerpane.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)
⇒ nowy

Takie inne warunki w ~~każdym przypadku~~ ☒ każdych okolicznościach ☒ ~~muszą zaspokajać podstawowe potrzeby~~ ⇒ zapewniają dostęp do opieki zdrowotnej zgodnie z art. 18 oraz godny poziom życia wszystkim osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową ⇐.

↓ nowy

Jeżeli dane państwo członkowskie stosuje te wyjątkowe środki, informuje o tym Komisję i Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu. Informuje również Komisję i Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu, jak tylko ustaną przyczyny zastosowania tych wyjątkowych środków.

Artykuł 17a

Warunki przyjmowania w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ma obowiązek przebywać

1. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie jest uprawniona do warunków przyjmowania określonych w art. 14–17 w żadnym państwie członkowskim innym niż państwo, w którym osoba ta zobowiązana jest przebywać zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie dublińskie].
 2. Państwa członkowskie zapewniają godny poziom życia wszystkim osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową.
 3. Do czasu przekazania na mocy rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie dublińskie] małoletniego do odpowiedzialnego państwa członkowskiego państwa członkowskie zapewniają mu dostęp do odpowiednich zajęć edukacyjnych.
-

↓ 2013/33/EU (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~17~~ 18

Opieka zdrowotna

1. Państwa członkowskie zapewniają ~~wnioskodawcom~~ ☒ osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową ☒ ⇒ niezależnie od tego, gdzie mają obowiązek

przebywać zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie dublińskie] ⇐, niezbędną opiekę zdrowotną, która obejmuje przynajmniej opiekę medyczną w nagłych przypadkach oraz podstawowe leczenie chorób i ☒, w tym ☒ poważnych zaburzeń psychicznych.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)

2. Państwa członkowskie zapewniają wnioskodawcom ☒ osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową, ☒ o szczególnych potrzebach w zakresie przyjmowania, pomoc medyczną i lub inną, w tym, w stosownych przypadkach, odpowiednią opiekę medyczną w zakresie zdrowia psychicznego.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)
⇒ nowy

ROZDZIAŁ III

☒ ZASTĄPIENIE, ☒ OGRANICZENIE LUB COFNIĘCIE ŚWIADCZEŃ MATERIALNYCH ☒ WARUNKÓW ☒ W RAMACH PRZYJMOWANIA

Artykuł ~~20~~ 19

☒ Zastąpienie, ☒ Ograniczenie lub cofnięcie świadczeń materialnych ☒ warunków ☒ w ramach przyjmowania

1. ⇒ W odniesieniu do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, zobowiązanych do przebywania na ich terytorium zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie dublińskie], ⇐ Państwa członkowskie mogą ⇒, w sytuacjach opisanych w ust. 2 ⇐:

↓ nowy

- a) zastąpić zakwaterowanie, wyżywienie, odzież i inne nieżywnościowe artykuły pierwszej potrzeby zapewniane w formie świadczeń finansowych i talonów materialnymi warunkami przyjmowania zapewnianymi w naturze; lub

↓ 2013/33/EU (dostosowany)
⇒ nowy

- b) ograniczyć lub – w wyjątkowych i odpowiednio uzasadnionych przypadkach – cofnąć świadczenia materialne w ramach przyjmowania ⇒ dietyienne. ⇐

2. ☒ Ustęp 1 ma zastosowanie, ☒ w przypadku gdy wnioskodawca ☒ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒:

- a) opuszcza miejsce pobytu ustalone przez właściwy organ bez powiadomienia lub bez zezwolenia, jeśli jest ono wymagane ⇨ , lub dopuszcza się ucieczki ⇨ ; lub
- b) nie spełnia obowiązków zgłaszania się lub dostarczania informacji, lub stawiania się na rozmowy osobiste dotyczące postępowania w sprawie azylu, w rozsądnym okresie określonym w prawie krajowym; lub
- c) złożyła kolejny wniosek w rozumieniu art. [4 ust. 2 lit. i)] ~~dyrektywy 2013/32/UE~~ rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie procedur]; lub
- ☒ d) zataiła zasoby finansowe, a zatem bezzasadnie skorzystała z materialnych warunków przyjmowania; lub ☒

↓ nowy

- e) poważnie naruszyła regulamin ośrodka dla cudzoziemców lub zachowała się bardzo agresywnie; lub
- f) nie uczęszcza na obowiązkowe zajęcia integracyjne; lub
- g) nie dopełniła obowiązku określonego w art. [4 ust. 1] rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie dublińskie] i wyjechała do innego państwa członkowskiego bez odpowiedniego uzasadnienia, i tam wystąpiła z wnioskiem; lub
- h) została odesłana z powrotem po ucieczce do innego państwa członkowskiego.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)

⇨ nowy

W odniesieniu do przypadków, o których mowa w lit. a) i b), jeżeli wnioskodawca ☒ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ zostanie odnaleziona lub dobrowolnie zgłosi się do właściwego organu, wydaje się należycie uzasadnioną decyzję w sprawie ponownego przyznania części lub całości tych świadczeń materialnych ☒ warunków ☒ w ramach przyjmowania, które zostały cofnięte lub ograniczone, biorąc pod uwagę powody opuszczenia miejsca zamieszkania.

~~2. Państwa członkowskie mogą także ograniczyć świadczenia materialne w ramach przyjmowania, jeżeli stwierdzą, że wnioskodawca bez uzasadnionego powodu nie złożył wniosku o ochronę międzynarodową, gdy tylko złożenie go stało się racjonalnie wykonalne po przybyciu do danego państwa członkowskiego.~~

~~3. Państwa członkowskie mogą ograniczyć lub cofnąć świadczenia materialne w ramach przyjmowania, jeżeli wnioskodawca zataił, iż dysponuje środkami finansowymi i dzięki temu bezzasadnie skorzystał ze świadczeń materialnych w ramach przyjmowania.~~

~~4. Państwa członkowskie mogą określić sankcje mające zastosowanie w przypadku poważnego naruszenia reguł obowiązujących w ośrodkach dla cudzoziemców oraz szczególnie agresywnego zachowania.~~

3.5. Decyzje dotyczące $\Rightarrow$ zastąpienia, $\Leftarrow$ ograniczenia lub cofnięcia świadczeń materialnych $\boxtimes$ warunków $\boxtimes$ ~~w ramach~~ przyjmowania lub decyzje dotyczące sankcji, o których mowa w ust. 1, 2, 3 i 4 niniejszego artykułu, podejmowane są indywidualnie, obiektywnie i bezstronnie $\boxtimes$ na podstawie oceny indywidualnych przypadków $\boxtimes$, a każda decyzja jest uzasadniana. Decyzje opierają się na konkretnej sytuacji danej osoby, szczególnie w odniesieniu do osób objętych art. 21 $\Rightarrow$ ubiegających się o ochronę międzynarodową, o szczególnych potrzebach w zakresie przyjmowania $\Leftarrow$, uwzględniając zasadę proporcjonalności. Państwa członkowskie w każdym wypadku zapewniają dostęp do opieki zdrowotnej zgodnie z art. ~~19~~ 18 oraz zapewniają wszystkim ~~wniezkodawcom~~ $\boxtimes$ osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową $\boxtimes$ godny poziom życia.

4.6. Państwa członkowskie zapewniają, aby świadczenia materialne $\boxtimes$ warunki $\boxtimes$ ~~w ramach~~ przyjmowania nie były $\Rightarrow$ zastępowane, $\Leftarrow$ cofane ani ograniczane przed wydaniem decyzji zgodnie z ust. 3.5.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY DOTYCZĄCE OSÓB SZCZEGÓLNEJ TROSKI $\boxtimes$ Ubiegających się o ochronę międzynarodową, o szczególnych potrzebach w zakresie przyjmowania $\boxtimes$

Artykuł ~~21~~ 20

$\boxtimes$ Osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, o szczególnych potrzebach w zakresie przyjmowania $\boxtimes$ ~~Zasada ogólna~~

Państwa członkowskie uwzględniają w prawie krajowym wprowadzającym w życie niniejszą dyrektywę szczególną sytuację osób $\Rightarrow$ ubiegających się o ochronę międzynarodową, mających szczególne potrzeby w zakresie przyjmowania $\Leftarrow$ ~~szczególnej troski — takich jak małoletni, małoletni bez opieki, osoby niepełnosprawne, osoby starsze, kobiety ciężarne, rodzice samotnie wychowujący małoletnie dzieci, ofiary handlu ludźmi, osoby cierpiące na poważne choroby, osoby z zaburzeniami umysłowymi oraz osoby, które zostały poddane torturom, ofiary zgwałcenia lub innych poważnych form przemocy psychicznej, fizycznej lub seksualnej, takie jak ofiary okaleczania żeńskich narządów płciowych.~~

Artykuł ~~22~~ 21

Ocena szczególnych potrzeb w zakresie przyjmowania osób szczególnej troski

1. Aby skutecznie wdrożyć art. ~~21~~ 20, państwa członkowskie ☐ systematycznie ☐ oceniają, czy ~~wnioskodawca~~ ☒ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ☒ jest ~~wnioskodawcą~~ ☒ osobą ☒ o szczególnych potrzebach w zakresie przyjmowania. Państwa członkowskie ustalają również charakter takich potrzeb.

Ocenę taką podejmuje się ☐ jak najwcześniej ☐ ~~w rozsądnym terminie~~ po ~~złożeniu wniosku~~ ☒ wystąpieniu z wnioskiem ☒ o udzielenie ochrony międzynarodowej i można ją włączyć do istniejących procedur krajowych ☐ lub do oceny, o której mowa w art. 19 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie procedur] ☐. Państwa członkowskie zapewniają uwzględnienie tych szczególnych potrzeb zgodnie z ~~przepisami~~ niniejszej dyrektywy także w przypadkach, gdy ujawnia się one na późniejszym etapie postępowania w sprawie azylu.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)

Państwa członkowskie zapewniają, aby pomoc udzielana zgodnie z niniejszą dyrektywą ~~wnioskodawcom~~ ☒ osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową, ☒ o szczególnych potrzebach w zakresie przyjmowania uwzględniała w trakcie całego postępowania w sprawie azylu ich ~~specjalne~~ ☒ szczególne ☒ potrzeby w zakresie przyjmowania, oraz przewidują odpowiednie monitorowanie sytuacji tych osób.

↓ nowy

2. Do celów ust. 1 państwa członkowskie zapewniają, aby personel organów, o których mowa w art. 26:

- a) był przeszkolony i kontynuował szkolenie w celu stwierdzenia pierwszych oznak wskazujących, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową wymaga szczególnych warunków przyjmowania, oraz zajęcia się tymi potrzebami po ich rozpoznaniu;
- b) zawarł informacje dotyczące szczególnych potrzeb w zakresie przyjmowania danej osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w dokumentacji tej osoby i wskazał oznaki, o których mowa w lit. a), a także zalecenia dotyczące rodzaju wsparcia, jakie może być potrzebne tej osobie;
- c) kierował osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową do lekarza lub psychologa celem dalszej oceny ich stanu psychicznego i fizycznego, jeżeli istnieją oznaki, że dana osoba mogła być ofiarą tortur, gwałtu lub innych poważnych form przemocy psychicznej, fizycznej lub seksualnej i że może to wpłynąć na jej potrzeby w zakresie przyjmowania; oraz

- d) uwzględnił wyniki tego badania przy podejmowaniu decyzji o rodzaju szczególnego wsparcia w zakresie przyjmowania, które może zostać udzielone osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)
⇒ nowy

3.2. Ocena, o której mowa w ust. 1, nie musi mieć formy postępowania administracyjnego.

4.3. Tylko osoby ⇒ ubiegające się o ochronę międzynarodową, ⇐ ~~szczególnej troski, zgodnie z art. 21, można uznać za~~ mające ~~specjalne~~ ☒ szczególne ☒ potrzeby w zakresie przyjmowania ~~i tym samym mogące~~ ⇒ mogą ⇐ korzystać ze szczególnej pomocy udzielanej zgodnie z niniejszą dyrektywą.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)

5.4. Ocena, o której mowa w ust. 1, pozostaje bez uszczerbku dla oceny potrzeby uzyskania ochrony międzynarodowej ~~zgodnie z dyrektywą 2011/95/UE~~ na podstawie rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie kwalifikowania].

Artykuł ~~23~~ 22

Małoletni

1. Jak najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka jest jednym z priorytetów branych pod uwagę przez państwa członkowskie podczas wprowadzania w życie przepisów niniejszej dyrektywy dotyczących małoletnich. Państwa członkowskie zapewniają poziom życia odpowiedni dla fizycznego, psychicznego, duchowego, moralnego i społecznego rozwoju małoletniego.
2. Przy ocenie, co najlepiej służy zabezpieczeniu interesów dziecka, państwa członkowskie należyście uwzględniają w szczególności następujące czynniki:
 - a) możliwość połączenia rodziny;
 - b) dobrostan małoletniego i jego rozwój społeczny, szczególnie biorąc pod uwagę pochodzenie małoletniego;
 - c) względy bezpieczeństwa i ochrony, w szczególności jeżeli istnieje ryzyko, że małoletni jest ofiarą handlu ludźmi;
 - d) zdanie małoletniego odpowiednio do jego wieku i dojrzałości.

3. Państwa członkowskie zapewniają małoletnim możliwość uczestniczenia w zajęciach ~~wypoczynkowych~~ ☒ rekreacyjnych ☒, w tym grach i zajęciach rekreacyjnych odpowiednich dla ich wieku, w lokalach i ośrodkach dla cudzoziemców, o których mowa w art. ~~18~~ 17 ust. 1 lit. a) i b), a także w zajęciach na świeżym powietrzu.
4. Państwa członkowskie zapewniają dostęp do opieki rehabilitacyjnej małoletnim, którzy są ofiarami jakiegokolwiek formy nadużycia, zaniedbania, wykorzystywania, torturowania lub okrutnego, niehumanitarnego i poniżającego traktowania, lub małoletnim, którzy ucierpieli w wyniku konfliktów zbrojnych, oraz zapewniają im w razie potrzeby właściwą opiekę w zakresie zdrowia psychicznego oraz fachowe doradztwo.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)
⇒ nowy

5. Państwa członkowskie zapewniają małoletnim dzieciom ~~wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒ lub małoletnim ~~wnioskodawcom~~ ☒ osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową ☒ zakwaterowanie z ich rodzicami, z ich małoletnim rodzeństwem niepozostającym w związku małżeńskim lub z dorosłymi odpowiedzialnymi za nich zgodnie z prawem lub praktyką danego państwa członkowskiego, pod warunkiem że służy to najlepszemu zabezpieczeniu interesów tych małoletnich.
46. Pracujący ⇒ z małoletnimi, w tym ⇐ z małoletnimi bez opieki ⇒ nie mogą być notowani za przestępstwa lub wykroczenia związane z dziećmi, ⇐ muszą być ☒ stale i ☒ odpowiednio ~~wy~~szkoleni w zakresie ⇒ praw i ⇐ potrzeb małoletnich ⇒ bez opieki, w tym w zakresie wszelkich mających zastosowanie standardów ochrony dzieci, ⇐ ~~i kontynuować takie szkolenie~~ oraz są związani krajowymi przepisami dotyczącymi poufności w odniesieniu do każdej informacji uzyskanej podczas wykonywania swojej pracy.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~24~~ 23

Małoletni bez opieki

1. Państwa członkowskie jak najszybciej ⇒ i nie później niż pięć dni roboczych od momentu, w którym małoletni bez opieki wystąpił z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej, ⇐ podejmują działania mające na celu zapewnienie reprezentacji małoletniego bez opieki i pomocy małoletniemu przez ☒ opiekuna ☒ ~~przedstawiciela~~, aby umożliwić małoletniemu korzystanie z praw i wypełnienie obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy. ⇒ Zadania te może wykonywać opiekun wyznaczony zgodnie z art. [22] rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX

[rozporządzenie w sprawie procedur]. ⇐ Małoletniego bez opieki informuje się bezzwłocznie o wyznaczeniu ☒ opiekuna ☒ ~~przedstawiciela~~. ☒ Jeżeli na opiekuna wyznaczona jest organizacja, wskazuje ona osobę odpowiedzialną za wypełnianie obowiązków opiekuna wobec małoletniego bez opieki zgodnie z niniejszą dyrektywą. ☒ ☒ Opiekun ☒ ~~Przedstawiciel~~ wypełnia swoje obowiązki zgodnie z zasadą najlepszego zabezpieczenia interesów dziecka, o której mowa w art. 22 ~~22~~ ust. 2, ~~oraz~~ musi posiadać niezbędną w tym celu wiedzę fachową ⇐ i nie może być notowany za przestępstwa lub wykroczenia związane z dziećmi ⇐. Z uwagi na dobrostan i rozwój społeczny małoletniego, o których mowa w art. 22 ~~22~~ ust. 2 lit. b), zmiana osoby sprawującej funkcję ☒ opiekuna ☒ ~~przedstawiciela~~ może nastąpić jedynie w razie konieczności. Organizacje lub osoby, których interesy kolidują lub mogą kolidować z interesami małoletniego bez opieki, nie mogą zostać ⇐ wyznaczone na opiekunów ⇐ ~~przedstawicielami~~.

~~Właściwe organy dokonują regularnych ocen, między innymi w odniesieniu do dysponowania środkami koniecznymi do reprezentowania małoletniego bez opieki.~~

↓ nowy

Państwa członkowskie zapewniają, aby opiekun nie musiał odpowiadać jednocześnie za nieproporcjonalną liczbę małoletnich bez opieki, co uniemożliwiłoby mu skuteczne wykonywanie zadań. Państwa członkowskie powołują podmioty lub osoby odpowiedzialne za monitorowanie w regularnych odstępach czasu, czy opiekunowie wypełniają swoje zadania w zadowalający sposób. Te podmioty lub osoby mają również uprawnienia do rozpatrywania skarg składanych przez małoletnich bez opieki przeciwko ich opiekunom.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)

2. Małoletni bez opieki, ~~składający wniosek~~ ☒ występujący z wnioskiem ☒ o udzielenie ochrony międzynarodowej, od momentu wjazdu na terytorium do momentu, w którym są zobowiązani opuścić terytorium państwa członkowskiego, w którym ~~złożono wniosek~~ ☒ wystąpiono z wnioskiem ☒ o udzielenie ochrony międzynarodowej lub w którym wniosek jest rozpatrywany, są umieszczani:
- a) z pełnoletnimi krewnymi;
 - b) w rodzinie zastępczej;
 - c) w ośrodkach dla cudzoziemców specjalnie przystosowanych do przyjmowania małoletnich;
 - d) w innych miejscach zakwaterowania odpowiednich dla małoletnich.

Państwa członkowskie mogą umieścić małoletnich bez opieki w wieku co najmniej 16 lat w ośrodkach dla cudzoziemców przeznaczonych dla pełnoletnich

~~wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒ , jeżeli najlepiej zabezpiecza to ich interesy, zgodnie z art. ~~22~~ ~~23~~ ust. 2.

W miarę możliwości, nie rozdziela się rodzeństwa, uwzględniając najlepiej pojęty interes małoletniego, w szczególności jego wiek i stopień dojrzałości. Zmiany miejsca zamieszkania małoletnich bez opieki ogranicza się do minimum.

3. Państwa członkowskie rozpoczynają poszukiwanie członków rodziny małoletniego bez opieki, w razie potrzeby korzystając z pomocy organizacji międzynarodowych lub innych właściwych organizacji, tak szybko, jak to możliwe po ~~złożeniu wniosku~~ ☒ wystąpieniu z wnioskiem ☒ o udzielenie ochrony międzynarodowej, w celu jak najlepszego zabezpieczenia ~~jego~~ interesów małoletniego. W przypadkach gdy życie lub bezpieczeństwo małoletniego albo jego bliskich krewnych mogą być zagrożone, szczególnie jeżeli pozostali oni w kraju pochodzenia, konieczne jest zadbanie o zapewnienie poufności gromadzenia, przetwarzania i obiegu informacji dotyczących tych osób, tak aby uniknąć zagrożenia dla ich bezpieczeństwa.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~25~~ 24

Ofiary tortur i przemocy

1. Państwa członkowskie zapewniają ofiarom ⇒ przemocy uwarunkowanej płcią, ⇐ tortur, ~~zwałcenia~~ ☒ gwałtu ☒ lub innych poważnych aktów przemocy niezbędne leczenie wymagane ze względu na szkody wyrządzone takimi aktami, w szczególności dostęp do odpowiedniej opieki medycznej i psychologicznej.

↓ 2013/33/EU (dostosowany)

2. Osoby pracujące z ofiarami tortur, ~~zwałcenia~~ ☒ gwałtu ☒ lub innych poważnych aktów przemocy muszą być odpowiednio przeszkolone ~~wyszkolenie~~ w zakresie potrzeb ofiar i kontynuować takie szkolenie oraz są związane przepisami krajowymi dotyczącymi poufności w odniesieniu do każdej informacji uzyskanej podczas wykonywania swojej pracy.

ROZDZIAŁ V

ODWOŁANIA

Artykuł ~~26~~ 25

Odwołania

-
1. Państwa członkowskie zapewniają możliwość odwołania od decyzji w sprawie przyznania, ⇒ zastąpienia, ⇐ cofnięcia lub ograniczenia świadczeń na mocy niniejszej dyrektywy lub decyzji podjętych na podstawie art. 7, które indywidualnie wpływają na sytuację ~~wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒, w ramach procedur ustanowionych w prawie krajowym. Przynajmniej w ostatniej instancji istnieć musi możliwość wniesienia odwołania lub innego środka dotyczącego stanu faktycznego i kwestii prawnych do organu sądowego.
-

2. W razie wniesienia do organu sądowego odwołania lub innego środka, o którym mowa w ust. 1, państwa członkowskie zapewniają, aby na żądanie udostępniana była bezpłatna pomoc prawna oraz zastępstwo prawne, o ile jest to konieczne dla zapewnienia skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości. Dotyczy to co najmniej przygotowania wymaganych w ramach postępowania dokumentów oraz udziału w rozprawie przed organami sądowymi w imieniu ~~wnioskodawcy~~ ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒.

Bezpłatna pomoc prawna i zastępstwo prawne są świadczone przez odpowiednio wykwalifikowane osoby – tak jak to dopuszcza lub na to zezwala prawo krajowe – których interes nie jest sprzeczny, ani faktycznie, ani potencjalnie, z interesem ~~wnioskodawcy~~ ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒.

3. Państwa członkowskie mogą także postanowić, że bezpłatna pomoc prawna i zastępstwo prawne przysługuje:
- a) jedynie osobom pozbawionym wystarczających zasobów; lub
 - b) jedynie w postaci usług zapewnianych przez doradców prawnych lub innych doradców wyraźnie wyznaczonych zgodnie z prawem krajowym do pomocy ~~wnioskodawcom~~ ☒ osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową ☒ i do ich reprezentowania.

Państwa członkowskie mogą postanowić, że bezpłatna pomoc prawna i zastępstwo prawne nie przysługują, jeżeli zdaniem właściwego organu odwołanie lub inny środek nie rokuje powodzenia. W takim przypadku państwa członkowskie zapewniają, aby pomoc prawna i zastępstwo prawne nie były arbitralnie ograniczane, a skuteczny dostęp ~~wnioskodawcy~~ ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ do wymiaru sprawiedliwości nie był utrudniony.

4. Państwa członkowskie mogą także:

- a) ustanawiać limity – pieniężne lub czasowe – na świadczenie bezpłatnej pomocy prawnej i zastępstwa prawnego, pod warunkiem że takie limity nie ograniczają w sposób arbitralny dostępu do pomocy prawnej i zastępstwa prawnego;
- b) ustalić, że w odniesieniu do opłat i innych kosztów traktowanie ~~wnioskodawcy~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒ nie może być korzystniejsze niż standardowe traktowanie własnych obywateli w kwestiach związanych z pomocą prawną.

5. Państwa członkowskie mogą żądać całkowitego lub częściowego zwrotu wszelkich poniesionych kosztów, jeżeli sytuacja finansowa ~~wnioskodawcy~~ ☒ osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ☒ znacznie się poprawiła lub jeżeli decyzja o pokryciu takich kosztów zapadła na podstawie nieprawdziwych informacji dostarczonych przez ~~wnioskodawcę~~ ☒ tę osobę ☒.

6. Procedury dotyczące dostępu do pomocy prawnej i zastępstwa prawnego są określone w prawie krajowym.

ROZDZIAŁ VI

DZIAŁANIA MAJĄCE NA CELU POPRAWĘ SKUTECZNOŚCI SYSTEMU PRZYJMOWANIA

Artykuł ~~27~~ 26

Właściwe organy

Każde państwo członkowskie zgłasza Komisji nazwy organów odpowiedzialnych za wypełnianie obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich zmianach wyznaczonych organów.

↓ 2013/33/EU
⇒ nowy

Artykuł ~~28~~ 27

System wytycznych, monitorowania i kontroli

1. Państwa członkowskie tworzą, z należyтым poszanowaniem własnej struktury konstytucyjnej, właściwe mechanizmy mające na celu zapewnienie ~~ustanowienia~~ właściwych wytycznych oraz środków monitorowania i kontroli poziomu warunków przyjmowania. ⇒ Państwa członkowskie uwzględniają normy operacyjne dotyczące warunków przyjmowania i wskaźniki opracowane przez Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu / Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu] oraz wszelkie inne standardy operacyjne, wskaźniki i wytyczne dotyczące warunków przyjmowania, ustanowione zgodnie z art. 12 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu]. ⇐
2. ~~W terminie do dnia 20 lipca 2016 r. państwa członkowskie przekazują Komisji odpowiednie informacje w formularzu zawartym w załączniku I.~~ ⇒ Systemy przyjmowania państw członkowskich są monitorowane i oceniane zgodnie z procedurą określoną w [rozdział 5] rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu]. ⇐

↓ nowy

Artykuł 28

Planowanie awaryjne

1. Każde państwo członkowskie opracowuje plan awaryjny określający planowane środki, które należy wprowadzić dla zapewnienia odpowiedniego przyjęcia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową zgodnie z niniejszą dyrektywą, w przypadkach gdy państwo członkowskie zmagają się z nieproporcjonalną liczbą osób ubiegających się o ochronę międzynarodową. Pod pojęciem osób ubiegających się o ochronę międzynarodową należy rozumieć osoby, które są zobowiązane do przebywania na terytorium danego państwa członkowskiego, w tym osoby, za które to państwo członkowskie jest odpowiedzialne zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie dublińskie], z uwzględnieniem korekcyjnego mechanizmu przydziału opisanego w rozdziale VII tego rozporządzenia.
2. Pierwszy plan awaryjny jest sporządzany z użyciem wzoru, który zostanie opracowany przez Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu, i zgłoszony Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu najpóźniej [6 miesięcy od wejścia w życie niniejszej dyrektywy]. Następnie co dwa lata zgłaszany jest Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu zaktualizowany plan awaryjny. Państwa członkowskie informują Komisję i Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu w przypadku aktywacji planu awaryjnego.
3. Plany awaryjne, a w szczególności adekwatność środków wprowadzanych zgodnie z tymi planami, są monitorowane i oceniane zgodnie z procedurą określoną w [rozdział 5] rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu].

↓ 2013/33/EU (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł 29

Personel i zasoby

1. Państwa członkowskie ~~podjęć~~ wprowadzają właściwe środki w celu ~~zapewnienia~~ zapewnienia, by organy i inne organizacje wdrażające niniejszą dyrektywę odbyły odpowiednie ~~podstawowe~~ szkolenie w odniesieniu do potrzeb ~~wnioskodawców~~ ☒ osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ☒ obu płci. ⇒ W tym celu państwa członkowskie włączają europejski program szkoleń w zakresie azylu opracowany przez Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu do szkoleń swojego personelu zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu]. ⇐
2. Państwa członkowskie zapewniają zasoby niezbędne w związku z przepisami krajowymi wprowadzającymi w życie niniejszą dyrektywę.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 30

~~Sprawozdania~~ ☒ **Monitorowanie i ocena** ☒

~~W terminie do dnia 20 lipca 2017 r.~~ ⇒ Najpóźniej [trzy lata od wejścia w życie niniejszej dyrektywy] ☒ ☒, a następnie przynajmniej co pięć lat ☒ Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszej dyrektywy i proponuje wszelkie niezbędne zmiany.

Państwa członkowskie ⇒ na wniosek Komisji ☒ przesyłają Komisji wszelkie informacje ~~przydatne~~ ☒ niezbędne ☒ dla sporządzenia sprawozdania ~~do dnia 20 lipca 2016 r.~~ ⇒ w terminie do [dwa lata od wejścia w życie niniejszej dyrektywy], a następnie co pięć lat ☒.

~~Po przedstawieniu pierwszego sprawozdania Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszej dyrektywy co najmniej co pięć lat.~~

Artykuł 31

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. ~~1-12, 14-28 i 30 oraz załącznika I~~ ☒ 1-8, 11, 15-25 i 27-30 ☒ w terminie do ~~dnia 20 lipca 2015 r.~~ ☒ [6 miesięcy od wejścia w życie niniejszej dyrektywy] ☒. Niezwłocznie przekazują ~~one Komisji~~ tekst tych przepisów ☒ Komisji ☒.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektywy ~~uchylonych~~ niniejszą dyrektywą należy odczytywać jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 32

Uchylenie

Dyrektywa ~~2003/9/WE~~ ☒ 2013/33/UE ☒ traci moc w odniesieniu do państw członkowskich związanych niniejszą dyrektywą od dnia ~~21 lipca 2015 r.~~ ☒ [dzień następujący po dacie

wymienionej w art. 31 ust. 1 akapit pierwszy] ~~☒~~ , bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów ~~przeniesienia~~ ~~☒~~ transpozycji ~~☒~~ do prawa krajowego dyrektywy określonej w załączniku I ~~II część B~~.

Odesłania do ~~☒~~ uchylonej ~~☒~~ dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II ~~III~~.

Artykuł 33

Wejście w życie i ~~rozpoczęcie stosowania~~

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

~~Art. 13 oraz 29 stosuje się od dnia 21 lipca 2015 r.~~

Artykuł 34

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

~~ZALĄCZNIK I~~

~~Formularz sprawozdawczy służący do przekazywania informacji przez państwa członkowskie zgodnie z art. 28 ust. 2~~

~~Po upływie terminu, o którym mowa w art. 28 ust. 2, informacje, które mają być przekazywane przez państwa członkowskie, są przekazywane Komisji ponownie w przypadku istotnej zmiany w prawie krajowym lub praktyce krajowej powodującej dezaktualizację przekazanych informacji.~~

- ~~1. Na podstawie art. 2 lit. k) oraz art. 22, proszę wyjaśnić poszczególne etapy identyfikacji osób o szczególnych potrzebach w zakresie przyjmowania, z uwzględnieniem momentu, w którym procedura ta jest uruchamiana i jej skutków w zakresie uwzględniania takich potrzeb, w szczególności w odniesieniu do małoletnich bez opieki, ofiar tortur, zgwałcenia lub innych lub innych poważnych form przemocy psychicznej, fizycznej lub seksualnej, jak również ofiar handlu ludźmi.~~
- ~~2. Proszę podać kompletne informacje na temat rodzaju, nazwy i formatu dokumentów przewidzianych w art. 6.~~
- ~~3. W nawiązaniu do art. 15 proszę podać zakres, w jakim dostęp do rynku pracy dla osób ubiegających się o azyl jest związany ze szczególnymi warunkami oraz szczegółowo opisać takie ograniczenia.~~
- ~~4. W nawiązaniu do art. 2 lit. g) proszę szczegółowo przedstawić formy świadczeń materialnych w ramach przyjmowania (tj. jakie świadczenia materialne w ramach przyjmowania są udostępniane w formie rzeczowej, pieniężnej, w talonach lub w kombinacji tych form) i podać wysokość dziennej diety wypłacanej wnioskodawcom.~~
- ~~5. W stosownych przypadkach, w nawiązaniu do art. 17 ust. 5 proszę przedstawić punkty odniesienia stosowane w prawie krajowym lub praktyce krajowej do ustalenia poziomu pomocy finansowej udzielanej wnioskodawcom. W przypadku traktowania wnioskodawców w mniej korzystny sposób niż własnych obywateli proszę przedstawić powody takiej sytuacji.~~

↓ 2013/33/EU (dostosowany)

ZALĄCZNIK I H

CZEŚĆ A

Uchylona dyrektywa

(określona w art. 32)

Dyrektywa Rady 2003/9/WE	((Dz.U. L 31 z 6.2.2003, s. 18))
-------------------------------------	---

CZEŚĆ B

Termin transpozycji do prawa krajowego

(o którym mowa w art. 31)

Dyrektywa	Termin transpozycji
2003/9/WE	6 lutego 2005 r.
☒ 2013/33/UE ☒	☒ 20 lipca 2015 r. ☒

ZALĄCZNIK III

Tabela korelacji

Dyrektywa 2003/9/WE	Niniejsza dyrektywa
art. 1	art. 1
art. 2, część wprowadzająca	art. 2, część wprowadzająca
art. 2 lit. a)	—
art. 2 lit. b)	—
—	art. 2 lit. a)
art. 2 lit. e)	art. 2 lit. b)
art. 2 lit. d), część wprowadzająca	art. 2 lit. e), część wprowadzająca
art. 2 lit. d) ppkt (i)	art. 2 lit. e) tiret pierwsze
art. 2 lit. d) ppkt (ii)	art. 2 lit. e) ppkt (i) tiret drugie
—	art. 2 lit. e) ppkt (i) tiret trzecie
art. 2 lit. e), f) i g)	—
—	art. 2 lit. d)
art. 2 lit. h)	art. 2 lit. e)
art. 2 lit. i)	art. 2 lit. f)
art. 2 lit. j)	art. 2 lit. g)
art. 2 lit. k)	art. 2 lit. h)
art. 2 lit. l)	art. 2 lit. i)
—	art. 2 lit. j)
—	art. 2 lit. k)
art. 3	art. 3
art. 4	art. 4

art. 5	art. 5
art. 6 ust. 1-5	art. 6 ust. 1-5
—	art. 6 ust. 6
art. 7 ust. 1 i 2	art. 7 ust. 1 i 2
art. 7 ust. 3	—
art. 7 ust. 4-6	art. 7 ust. 3-5
—	art. 8
—	art. 9
—	art. 10
—	art. 11
art. 8	art. 12
art. 9	art. 13
art. 10 ust. 1	art. 14 ust. 1
art. 10 ust. 2	art. 14 ust. 2 akapit pierwszy
—	art. 14 ust. 2 akapit drugi
art. 10 ust. 3	art. 14 ust. 3
art. 11 ust. 1	—
—	art. 15 ust. 1
art. 11 ust. 2	art. 15 ust. 2
art. 11 ust. 3	art. 15 ust. 3
art. 11 ust. 4	—
art. 12	art. 16
art. 13 ust. 1-4	art. 17 ust. 1-4
art. 13 ust. 5	—
—	art. 17 ust. 5

art. 14 ust. 1	art. 18 ust. 1
art. 14 ust. 2 akapit pierwszy, część wprowadzająca, lit. a) i b)	art. 18 ust. 2, część wprowadzająca, lit. a) i b)
art. 14 ust. 7	art. 18 ust. 2 lit. c)
—	art. 18 ust. 3
art. 14 ust. 2 akapit drugi	art. 18 ust. 4
art. 14 ust. 3	—
—	art. 18 ust. 5
art. 14 ust. 4	art. 18 ust. 6
art. 14 ust. 5	art. 18 ust. 7
art. 14 ust. 6	art. 18 ust. 8
art. 14 ust. 8 akapit pierwszy, część wprowadzająca, tiret pierwsze	art. 18 ust. 9 akapit pierwszy, część wprowadzająca, lit. a)
art. 14 ust. 8 akapit pierwszy, tiret drugie	—
art. 14 ust. 8 akapit pierwszy, tiret trzecie	art. 18 ust. 9 akapit pierwszy, lit. b)
art. 14 ust. 8 akapit pierwszy, tiret czwarte	—
art. 14 ust. 8 akapit drugi	art. 18 ust. 9 akapit drugi
art. 15	art. 19
art. 16 ust. 1, część wprowadzająca	art. 20 ust. 1, część wprowadzająca
art. 16 ust. 1 lit. a) akapit pierwszy, tiret pierwsze, drugie i trzecie	art. 20 ust. 1, akapit pierwszy, lit. a), b) i c)
art. 16 ust. 1 lit. a) akapit drugi	art. 20 ust. 1 akapit drugi
art. 16 ust. 1 lit. b)	—
art. 16 ust. 2	—
—	art. 20 ust. 2 i 3
art. 16 ust. 3-5	art. 20 ust. 4-6
art. 17 ust. 1	art. 21

art. 17 ust. 2	—
—	art. 22
art. 18 ust. 1	art. 23 ust. 1
—	art. 23 ust. 2 i 3
art. 18 ust. 2	art. 23 ust. 4
—	art. 23 ust. 5
art. 19	art. 24
art. 20	art. 25 ust. 1
—	art. 25 ust. 2
art. 21 ust. 1	art. 26 ust. 1
—	art. 26 ust. 2–5
art. 21 ust. 2	art. 26 ust. 6
art. 22	—
—	art. 27
art. 23	art. 28 ust. 1
—	art. 28 ust. 2
art. 24	art. 29
art. 25	art. 30
art. 26	art. 31
—	art. 32
art. 27	art. 33, akapit pierwszy
—	art. 33, akapit drugi
art. 28	art. 34
—	Załącznik I
—	Załącznik II

—	Załącznik III
---	--------------------------

ZAŁĄCZNIK II

Tabela korelacji

Dyrektywa 2013/33/UE	Niniejsza dyrektywa
art. 1	art. 1
art. 2, formuła wprowadzająca	art. 2, formuła wprowadzająca
art. 2 lit. a)	art. 2 ust. 1
art. 2 lit. b)	art. 2 ust. 2
art. 2 lit. c)	art. 2 ust. 3
art. 2 lit. d)	art. 2 ust. 4
art. 2 lit. e)	art. 2 ust. 5
art. 2 lit. f)	art. 2 ust. 6
art. 2 lit. g)	art. 2 ust. 7
art. 2 lit. h)	art. 2 ust. 8
art. 2 lit. i)	art. 2 ust. 9
—	art. 2 ust. 10
—	art. 2 ust. 11
art. 2 lit. j)	art. 2 ust. 12
art. 2 lit. k)	art. 2 ust. 13
art. 3	art. 3
art. 4	art. 4
art. 5	art. 5
art. 6 ust. 1–4	—
art. 6 ust. 5	art. 6

art. 6 ust. 6	—
art. 7 ust. 1	art. 7 ust. 1
art. 7 ust. 2	art. 7 ust. 2 akapit pierwszy
—	art. 7 ust. 2 akapit drugi
—	art. 7 ust. 3
art. 7 ust. 3	art. 7 ust. 6
art. 7 ust. 4–5	art. 7 ust. 4–5
—	art. 7 ust. 7–8
art. 8 ust. 1–2	art. 8 ust. 1–2
art. 8 ust. 3, lit. a) i b)	art. 8 ust. 3, lit. a) i b)
—	art. 8 ust. 3 lit. c)
art. 8 ust. 3 lit. c)	art. 8 ust. 3 lit. d)
art. 8 ust. 3 lit. d)	art. 8 ust. 3 lit. e)
art. 8 ust. 3 lit. e)	art. 8 ust. 3 lit. f)
art. 8 ust. 3 lit. f)	art. 8 ust. 3 lit. g)
art. 8 ust. 3 akapit drugi	art. 8 ust. 3 akapit drugi
art. 8 ust. 4	art. 8 ust. 4
art. 9	art. 9
art. 10	art. 10
art. 11	art. 11
art. 12	art. 12
art. 13	art. 13
art. 14	art. 14
art. 15 ust. 1	art. 15 ust. 1 akapit pierwszy
—	art. 15 ust. 1 akapit drugi

art. 15 ust. 2	art. 15 ust. 2
—	art. 15 ust. 3
art. 15 ust. 3	art. 15 ust. 4
—	art. 15 ust. 5
art. 16	—
art. 17 ust. 1–4	art. 16 ust. 1–4
—	art. 16 ust. 5
art. 17 ust. 5	art. 16 ust. 6
art. 18 ust. 1–8	art. 17 ust. 1–8
art. 18 ust. 9 akapit pierwszy i drugi	art. 17 ust. 9 akapit pierwszy i drugi
—	art. 17 ust. 9 akapit trzeci
—	art. 17a
art. 19	art. 18
art. 20, formuła wprowadzająca	art. 19 ust. 1
art. 20 ust. 1, akapit pierwszy, lit. a)–c)	art. 19 ust. 2, akapit pierwszy, lit. a)–c)
—	art. 19 ust. 2, akapit pierwszy, lit. e)–h)
art. 20 ust. 1 akapit drugi	art. 19 ust. 2 akapit drugi
art. 20 ust. 2	—
art. 20 ust. 3	art. 19 ust. 2 akapit pierwszy, lit. d)
art. 20 ust. 4	—
art. 20 ust. 5	art. 19 ust. 3
art. 20 ust. 6	art. 19 ust. 4
art. 21	art. 20
art. 22 ust. 1	art. 21 ust. 1
—	art. 21 ust. 2

art. 22 ust. 2–4	art. 21 ust. 3–5
art. 23 ust. 1–5	art. 22 ust. 1–5
—	art. 22 ust. 6
art. 24 ust. 1 akapit pierwszy	art. 23 ust. 1 akapit pierwszy
art. 24 ust. 1 akapit drugi	—
—	art. 23 ust. 1 akapit drugi
art. 24 ust. 2–3	art. 23 ust. 2–3
art. 24 ust. 4	art. 22 ust. 6
art. 25	art. 24
art. 26	art. 25
art. 27	art. 26
art. 28	art. 27
—	art. 28
art. 29	art. 29
art. 30 ust. 1–2	art. 30 ust. 1–2
art. 30 ust. 3	—
art. 31	art. 31
art. 32	art. 32
art. 33 ust. 1	art. 33
art. 33 ust. 2	—
art. 34	art. 34
Załącznik I	—
Załącznik II	Załącznik I
Załącznik III	Załącznik II